

# Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

4de Aargang

1ste OKTOBER 1919

No. 9

## Det Danske Brodersamfund har vedtaget 100% Solvency for sine Assurance Policier.

Det mest betydningsfulde Spørgsmaal, som behandledes ved Det Danske Brodersamfunds Konvention, der afsluttedes i Milwaukee, Wis., den 20de September, var selvfølgelig den endelige Ordning angaaende Samfundets Assurance Policers Værdiforhold. Hele Emnet var først Genstand for en grundig Behandling i Komiteen for Konstitutionens fjerde Afdeling, hvis Medlemmer var Delegaterne fra Logerne Nr. 116, 61, 217, 32, 29, 10 og 1, og for denne Komite havde mange af de i Spørgsmaalet særligt interesserede Delegater Foretræde i Løbet af Mandagen og Tirsdagen. Senere blev Assurance-spørgsmaalet livligt debatteret og drøftet paa selve Konventionen, hvor det onnsider endte med at Komiteens Henstilling blev enstemmigt vedtaget.

Assurancespørgsmaalet i Almindelighed og den gensidige Forenings Assurance i Særdeleshed er et ret indviklet Emne, og en intelligent Debat desangaaende kræver en grundig Forsnaelse af de enkelte Detailler og særlige Forhold. At dette er Tilfældet ses maaske bedst deraf, at det i de senere Aar er bleven foreslaaet at Assurance som et Fag indføres ved vore Universiteter og Lærestalter her i Landet. Idet Brodersamfundet nu efter denne sidste Konventions Handling staar ved et meget vigtigt og, forretningsmæssigt set, klogt og gavnligt Vendepunkt i sin Historie, skal der med disse Linier kastes et Blik tilbage over D. B. S. Assurancehistorie og den Røgt, som det har været Genstand for ved de foregaaende Konventioner.

Paa en Tid, da Brodersamfundet stiftedes, var det den almindelige offentlige Mening, at en Forening af Mænd kunde indbetale et vist Beløb til en Fælleskasse hver Gang et Medlem afgik ved Døden og ad denne Vej garantere enhver af Fælleskassens Medlemmer en tilsvarende Assurance, naarsomhelst Døden indtraf for den enkelte. Det var en smuk og indbydende Tanke, som dog ikke var bygget paa Erfaring og Fakta; men det er ikke desto mindre denne Tanke, som har ligget til Grund for alle gensidige Assuranceforeninger op til vore Dage, da Lovgivningsmagten har begyndt at føre Kontrol med Assurance-emnet i Almindelighed. Det viste sig da hurtigt, at ingen af de gensidige Selskaber opkrævede Indskud, som ifølge faktiske Erfarende-protokoller var tilstrækkelige til i Længden at garantere Medlemmernes Assurance, men at de hver især byggede paa Haabet om den stadige Væxt, saaledes at Ansvar, som ved en uendelig Kæde, blev skudt frem paa de nye og yngre Medlemmer. Et saadant Haab maatte svigte for alle Foreningers Vedkommende; Tilgangen, som maaske var rivende i Begyndelse, særlig i Betragtning af de yderst lave Taxter, kunde ikke vedblive at holde sig paa de samme Tal, og efterhaands har de gensidige Selskaber ved autoritativ Beregning fundet, at deres Garantifonder kun til en vis Grad naar op til den Garanti eller Ansvar, som Policierne krævede.

Men selv om set med disse nøgterne og forretningsmæssige Brillen var Brodersamfundet langt fra ilde stillet ved Siden af de næsten utallige Selskaber, som driver gensidig Assuranceforretning. Blev der end i 80'erne opkrævet alt for faa Assessments, saa var der dog Mænd i vort Samfunds Rækker, som tidligt indsaa hvor det førte hen og som ved Konventionerne talte advarende Ord. Det var den Gang ikke let at vinde Øre for forhøjede Indskud, thi mange Medlemmer levede under smaa Forhold, mange amerikanske Foreninger gjorde Forretning med endnu billigere og lokkende Taxter, og desuden havde Loven i Stat eller Forbund endnu ikke sagt sit Ord i Sagen. Men roligt og sindigt voxede Stemningen fra den ene Konvention till den anden for Betydningen af tilstrækkelige Indskud, og siden Aaret 1916 er der hos Samfundets samtlige Medlemmer opkrævet de nødvendige tolv Assessments som Assuranceverdenens Erfarende-protokoller anbefaler under Navn af National Fraternal Congress.

Til 1ste Januar træder en Forbundslov i Kraft, som forlanger at D. B. S. og andre lignende Samfund skal have et Garantifond, som stiger med mindst 5% hver tre Aar, indtil Garantien er 100%. Med lidt Held kunde Samfundet vel opfylde dette Krav, men der er samtidig mange og af Danske velbefolkede Stater, som har langt strengere Love og som overhovedet ikke vil tillade D. B. S. eller andre Foreninger at optage nye Medlemmer, med mindre Samfundet er fuldt ansvarlig paa alle Policer, eller som det hedder: 100% solvent!

Det Danske Brodersamfund ønsker at og maa opfylde Landets og Staternes Love, og det er med disse Kendsgerninger for Øje at Delegaterne ved Konventionen i Milwaukee, Wis., enstemmigt har vedtaget den nye Ordning som med et Slag sætter D. B. S. i forreste Række som Assurance-selskab og for stedse gør det af med Diskussionen angaaende Assurance's Holdbarhed. Den Mand, som fra nu af — eller efter en af disse Aars sidste Dage — bliver optaget i Det Danske Brodersamfund, vil fra første Øjeblik have den Forvisning, at hans Police er fuldt ud garanteret og anerkendt under den Stats Love, hvori han lever. Desuden vil han faa denne Police til en Pris af 12 aarlige Indskud, der bliver lidt lavere end efter den Skala som D. B. S. for Tiden benytter blandt sine Medlemmer.

Den nye Assuranceordning, som Samfundet vil indføre en af de sidste Dage af December Maaned, kan i store Træk deles i to Planer eller Afdelinger, som hver for sig faar sin egen Assessmentskala; og det staar enhver af Samfundets Medlemmer frit for, hvilken Plan han vil følge eller hvilken Afdeling han vil tilhøre. Den første Afdeling er kun for de Medlemmer, som nu tilhører Samfundet, og de vil i denne Afdeling vedblive at betale de 12 aarlige Assessments efter samme Skala, som Samfundet hidtil har benyttet. Men enhver af Samfundets 21,500 Policier vil blive nøjagtigt beregnet af en Actuary, og Medlemmerne kan da vælge enten de ønsker at indbetale til Samfundet den Sum, som mangler i at gøre deres Police 100% Værdi — eller de kan lade alt gaa

ved det gamle, og deres Arvinger vil da ved Dødsfald faa udbetalt Policens faktiske Værdi.

I anden Afdeling eller Plan indgaar alle nye Medlemmer, og de vil betale deres 12 aarlige Assessments efter den saakaldte Fraternal Congress Skala, der er nogle procent lavere end Brodersamfundets Skala. Og under denne Plan kan ethvert af de gamle Medlemmer indgaa, ifald han ønsker det, ved at lade sig indskrive som nyt Medlem og altsaa betale Assessment i Forhold til sin nuværende Alder.

Saaledes er i Korthed den Ændring, som Konventionen 1919 har vedtaget angaaende Assuranceforholdet, og forsaavidt som Samfundets videre Fremgang angaar, da burde denne endelige Ordning jo tjene som en mægtig Løftestang, og der vil sikkert ikke være nogen Vanskelighed forbunden med at interessere nye Medlemmer i vor Assurance fra nu af; vi staar jo nemlig nu paa fast Grund med en sikker og anerkendt Værdiberegning, som yder fuld Garanti. Samfundets økonomiske Forretningstørelse gør det muligt at tegne vore Policier, som jo ikke hver især kan overstige \$1,000, til en lav Pris, der er under de saakaldte "old line" Selskabers, og dernæst tilbyder vort Samfund Sygehjælp og anden Understøttelse, ifald den tiltrænges. Endelig har vi stadig det Baand, at vi er Danske eller af dansk Afstamning, og dette binder vore Medlemmer sammen til gensidig Støtte og Opmuntring med uforandret Styrke.

Næstes kan det vel ikke, at Ændringen i de gamle Policers faktiske Værdi i Øjeblikket vil overraske Samfundets ældre Medlemmer paa en ubehagelig Maade. Værdisættelsen af hver eneste Police er nu under Arbejde, og efterhaands som et Medlem erfarer, hvad hans Police virkelig er værd, vil han kunne tage en Beslutning om, hvorvidt han ønsker at gaa ind under den nye Skala og betale efter sin nuværende Alder, eller om han vil blive ved at betale sit nuværende Indskud, i hvilket sidste Tilfælde hans Arvinger vil faa udbetalt Policens faktiske Værdi paa det Tidspunkt, da Dødsfaldet indtræder. Men i ethvert Tilfælde maa ethvert Medlem huske, at der ikke bliver taget noget fra ham, som han har tilgode hos Brodersamfundet. Det er som et af vore danske Blade skrev lige efter Konventionen: Der bliver ikke taget noget fra de gamle Medlemmer, som de har betalt for. Det er kun det, som de ikke har betalt for, som man nu holder op med at love!

Af de rigtig gamle Medlemmer, som kom ind i Samfundet før 1890, og hvis Policier vil blive reduceret til det mindste Beløb af dem alle, er der kun nogle faa Hundrede tilbage, og der er kun 4—5000 Medlemmer, som er kommen ind før 1900. De, som kom ind fra 1900 til 1910, vil finde at deres Policier har en Værdi af ca. \$800 og opefter, og de, som har tilhørt siden 1910, vil ikke finde nogen større Nedsættelse i den faktiske Værdi. Heller ikke maa det glemmes, at Værdien vil tiltage fra Aar til Aar.

I de kommende Maaneder vil der her i Bladet blive optrykt de to Skalaer, som Samfundet for Fremtiden vil anvende og ligeledes vil Brødrene efterhaands som Arbejdet med Værdisætningen skrider frem blive underrettet om hvorledes den ny Plan vil komme til at arbejde. I Mellemtiden haaber den nye Overbestyrelse at ethvert Medlem vil sætte sig ind i dette vigtige Assurance-spørgsmaal og forstaa det til Bunden, saaledes at enhver Broder er i Stand til at omtale Sagen overfor Fremmede og forklare de Fordele, som nu aabner sig for ethvert nyt Medlem. Det Danske Brodersamfunds Fremtid er sikret, og det vil være en direkte Fordel for enhver Ansøger at blive optaget i vore Rækker, hvor hans Assurance vil være ham fuldt ud garanteret med en statskontrolleret og uforanderlig Værdi af 100%. Vort Samfund var altid blandt de bedst situerede blandt gensidige Assurance-selskaber — vor Værdi ifjor efter Krigen var f. Ex. 72%, medens mange stod i en Kurs af 25% og deromkring — men inden dette Aar er omme, vil vort Samfund staa i allerførste Række, og der kan ikke mere være Tale om, hvorvidt vor Assurance er god, nogenlunde god, eller knap saa god. Der er kun et Svar paa Spørgsmaalet om hvorvidt D. B. S. Assurance duer noget. Svaret er: 100%!

### VORT SAMFUNDS FREMGANG.

#### BRØDRE OV ERALT I AMERIKA:

Det Danske Brodersamfunds Fremgang har altid beroet paa Medlemmernes og Logernes Lyst og Evne til at virke for Indlemmelsen af nye Medlemmer.

Vort Samfund har aldrig anvendt betalte Organisatorer eller rapmadede Agenter for at forøge vort Antal.

Før denne Konvention indbød vi Landsmænd til sammen med os at gøre det bedste mulige for vore Efterkommere og Arvinger.

Nu, da vor 100% Solvency Plan er vedtaget, er baade gamle og nye Medlemmer fuldt beskyttede og garanterede deres Assurance's fulde Paalydende under aktuel Beregning og Statens Kontrol. Det er derfor en klar og tydelig Fordel at slutte sig til vore Rækker. Men vi maa vedblive at arbejde mellem vore Landsmænd og udsprede Kendskabet til vort Samfunds Formaal. Der er Tusinder af Danske i Amerika, som ikke hører til D. B. S. Hvorfor ikke?

SØREN IVERSEN, Over-Præsident.

## Konventionsugen.

Det Danske Brodersamfunds Konvention aabnedes i Milwaukee, Wis., Mandag Morgen den 15de September i Byens store og smukke Auditorium, beliggende i Hjertet af Byen. Delegerterne var næsten alle kommen til Byen Søndag Aften og for de Brødrers Vedkommende som kom langvejs fra, øst eller vest, havde de allerede tilbragt den foregående Dag sammen som Gæster hos de samlede Brodersamfundsløgere i Chicago, hvor der var en stor Banket i Dania Hall paa Vest-siden Søndag Aften.

Da Forsamlingen kaldtes til Orden i Milwaukee Auditoriet Kl. 10 Mandag Formiddag blev de budt Velkommen til Byen af Formanden Martin Mikkelsen for Milwaukee Logernes Arrangementskomite; han gav derefter Ordet til Byen Milwaukees Borgmester, Daniel W. Hoan, hvis smukke Ord om Broderskab blandt civiliserede Folk over hele Verden vandt varmt Bifald.

Brodersamfundets Over-Præsident, T. P. Nielsen fra Seattle, tog derefter Ordet og takkede baade Borgmesteren og den danske Arrangementskomite for den gæstfri Modtagelse. Det første Forslag, som fremkom for Konventionen gik ud paa at sende Amerikas Præsident, Woodrow Wilson, en Hilsen og Tak fra de forsamlede Delegerter for hans Initiativ og frugtbringende Virksomhed i Afgørelsen af det sønderjyiske Spørgsmaal for Fredskonferensen i Paris. Resolutionen blev selvfølgelig enstemmigt vedtaget og lød saaledes:

Milwaukee, Wis., Sept. 15th, 1919.  
The President,  
Washington, D. C.

Delegates of the Danish Brotherhood of America, in regular convention assembled, representing 22,000 American citizens of Danish descent greet you and convey to you our heartfelt appreciation of the noble and inspiring work performed for humanity and the opportunity of restoring to the mother country the people of Schleswig, whom for over half a century have been denied their just rights.

T. P. NIELSEN, Supreme President,  
Over-Præsidenten oplæste derefter sin Rapport over Samfundets Virksomhed og oplyste blandt andet, at der siden sidste Konvention er bleven udbetalt \$619,202.03 i Dødsbidrag og til trængende Brødre er der i samme Tidsrum udbetalt \$7,390.00 af General fondets Kasse. Over-Præsidenten henlede endvidere i en kort Tale Delegerternes Opmærksomhed paa de vigtigste Punkter i det forestaaende Konventionsarbejde, hvorefter Mødet hævdes indtil om Eftermiddagen.

Komiteerne for de forskellige Afdelinger, der var udnævnt før Konventionen samlede sig nu og skred til Arbejde i forskellige Hjørner af den store Bygning, hvor enhver Delegat, der ønskede det, havde Lejlighed til at udtale sig for den Komite hvis Arbejde han selv eller hans Loge var særlig interesseret i. Forinden Mødets Slutning om Mandagen blev det vedtaget at fastsætte Konventionens daglige Arbejdstid fra Kl. 8 Morgen til Kl. 5:30 Aften med et Ophold af fra Kl. 12 til 1:30, og det bør her anføres, at Delegerterne hele Ugen overholdt denne Vedtægt nøje og saa at sige fuldtaligt var tilstede under hele Ugens Arbejde.

Følgende Resolution blev vedtaget om Mandagen:

"Whereas the Danish Brotherhood of America holds that one of its cardinal and most sacred objects is to be among the foremost American citizens, and

"Whereas the seed of unrest and discontent of a foreign brand has been sown among the people of the United States, and

"Whereas we deem the present an opportune time to speak plainly con-

cerning questions upon which our pursuit of happiness-greatly depends;

"Be it Resolved, That we reaffirm our unbending faith in the lofty ideals of human rights as enunciated in the Declaration of Independence and in the constitution of the United States and

"Resolved, That we denounce the fallacies of the teachings of that band of Russian political pirates known as the doctrine of Bolshevism and its near kindred movement in our own land parading under the name of Industrial Workers of the World as being in contravention of true Americanism, and in utter hostility to the happiness and prosperity of our people, and be it

"Further Resolved, That it is the sense of this convention that each of its 22,000 members here represented, is earnestly requested to combat the spreading of the aforesaid fallacies among our membership and among our other American fellow citizens."

T. P. NIELSEN,  
SØREN IVERSEN,  
J. MICHAELSEN.

En af de første Komiteer, som fik Lejlighed til at rapportere for Konventionen, var den der havde Forslaget angaaende Distriktskonventioner under Behandling, og denne Komite anbefalede Forslaget med 4 Stemmer mod 3. Ved St. Paul Konventionen var der som bekendt 5 Stemmer mod 2 i den rapporterende Komite; men det gik i Milwaukee som i St. Paul: Forslaget blev med overvejende Flertal forkastet da det kom til Behandling i den store Forsamling. En af de vægtigste Talere imod Forslaget var maaske nok Delegationen fra St. Louis Logen Nr. 191, som forlangte at vide hvad de specielle Fordele ved det nye Arrangement vilde blive. Mange Delegerter havde Ordet i Favør af Forslaget, men det lykkedes ikke at overbevise Flertallet om, at Distriktskonventioner, hvor et mindre Antal Hoveddelegerter til den store Konvention valgtes, kunde virke gavnligt for Samfundet. Det blev ogsaa af nogle af Talerne ytret en Tvivl om, at det under Samfundets nuværende Charter lod sig gøre at fjerne den direkte Stemmeret fra de enkelte Loger og lægge den i Hænderne paa en Distriktsdelegat, skønt det nok indrømmedes, at Samfundet en Gang med Tiden kunde voxe sig saa stort at Planen kunde blive nyttig og praktisk. Under alle Omstændigheder var den ikke populær ved denne Konvention, og ved Afstemningen faldt der 50 Stemmer for Forslaget og 204 imod. Afstemningen skete ved Navneraab og hver Delegat maatte tydeligt og klart udtale sin egen og hans Loges Stilling til Sagen.

Komiteen, som havde Konstitutionen til Behandling, indbragte Forslag om at det danske Sprog vedbliver at være det officielle Sprog ved Samfundets Møder, og dette blev vedtaget med stor Majoritet, idet der dog indsattes en Paragraf, der gaar ud paa, at en Loges Præsident kan tillade Brugen af det engelske Sprog, naar Forholdene kræver det.

Der er en Snes Loger i Samfundet, som ikke har Sygekasse for deres Medlemmer, og der blev talt en Del om at gøre en saadan Sygekasse til en Forpligtelse, men Forslaget i denne Retning faldt dog igennem og det blev gjort gældende, at Brødre, som bor paa Landet, ofte kan hjælpe hinanden langt bedre ved at udføre Arbejde for en syg Broder i den travle Tid end ved at udbetale et mindre Pengebeløb. Blandt en Del Delegerter var der Stemning for at tegne højere Assurance, f. Ex. paa \$1500 og \$2000, men ogsaa dette forkastedes; i denne Forbindelse blev det udtalt, at de mindre Assurancesummer gør Samfundet mere solidt.

Komiteen for anden Afdeling indbragte sin Rapport Torsdag Morgen og ud af denne vedtoges det at forhøje Over-Vicepræsidentens og Tillidsmæn-

denes aarlige Løn til en Cent pr. Medlem, hvilke før var ½ C. Over-Sekretærens Løn blev forhøjet fra 2½ til 3 Cents i Kvartalet for hvert Medlem. Ligeledes blev Dagpengene for den Eksekutive Komitees Medlemmer sat op fra \$3.00 til \$5.00, naar de er samlet ved Aarsmøderne eller i Tilfælde af Extramøder. Et nyt Forslag om at bruge \$500 om Aaret til Avertering af Brodersamfundet, hvor den Eksekutive Komite finder det passende, blev vedtaget; og denne Vedtægt ophæver af sig selv de \$400, som blev vedtaget ved sidste Konvention til Avertering i Danmark. Dagpenge for Delegerter blev forhøjet fra \$2.00 til \$3.00, og Komiteerne til næste Konvention skal nedsettes og meddeles to Maaneder i Forvejen.

Fjerde Afdelings Komiterapport blev behandlet om Tirsdagen, og efter en lang Drøftelse blev den Plan, som er omtalt andet Sted her i Bladet, vedtaget om Onsdagen. Ifølge denne vil en Actuary altsaa nøjagtigt beregne enhver Broders Status og Andel i Garantifondet og Medlemmet kan da vælge mellem at indbetale det resterende Beløb og fortsætte med at betale efter den gamle Skala, eller han kan vedblive at betale denne Skala og hans Arvinger vil da ved hans Død faa udbetalt den nøjagtigt beregnede Værdi paa det Tidspunkt. Endvidere vil alle nye Medlemmer indgaa under Fraternel Congress Skala, som er lidt lavere end Brodersamfundets gamle Skala.

Et svageligt eller trængende Medlem kan for Fremtiden, om han ønsker det, overskrive sin Assurance til en anden Person, Selskab, Loge af D. B. S., et Alderdomshjem eller lignende i Stedet for at efterlade Assurance til sin Enke. Og et Medlem, som ikke har Kone eller Børn, kan til enhver Tid overføre sin Assurance, paa samme Maade, ifald han f. Ex. ønsker at testamenterere sin Assurance til en velgørende Institution.

I femte Afdeling blev den aarlige Hovedskat ansat til \$1.50 i Stedet for \$1.25. Den Eksekutive Komite kan udbetale Alderdomshjælp til gamle og svagelige Medlemmer, og hvor det er praktisk kan denne Hjælp udbetales maanedsvist.

Af andre Beslutninger, som vedtoges ved Konventionen, kan anføres, at der for Fremtiden vil kunde oprettes Loger overalt i de Forenede Stater, ogsaa i Syden, hvor der findes en Del danske Settlementer, og det var muligvis med Blikket henvendt paa Sydstaternes fremtidige Arbejdsmark, at Brodersamfundets Delegerter med stor Majoritet besluttede at holde den næste Konvention i St. Louis, Mo., i 1923. Broder Andersen fra Loge Nr. 191, som overrakte Indbydelsen, forklarede at Delegerterne vilde finde en gæstfri Modtagelse i den store og smukke By hvor han kommer fra.

Konventionen vedtog, at der for Fremtiden kun bør være en Grad i Logernes Arbejde, men der nedsattes en Komite, hvis Formand blev Broder Viggo Hansen, Racine, Wis., som skal indbyde til en Konkurrence blandt Brødre overalt til Udarbejdelse af den bedste og smukkeste Grad for Det Danske Brodersamfund. Der vil blive udbetalt en Præmie paa \$25 til den Vindende.

Revisionskomiteen fandt Samfundets Bøger i god Orden og anbefalede samtidigt at der indførtes dobbelt Bogholderi. Dette blev vedtaget af Konventionen og vil træde i Kraft fra 1ste Januar. Til Alderdomshjemmet i Metuchen bevilgedes en Sum af \$500.

Fredag Eftermiddag skred man til Valget af en ny Bestyrelse. Over-Præsident T. P. Nielsen havde allerede om Tirsdagen meddelt Delegerterne, at han agtede at udgaa af Overbestyrelsen ef-

ter denne Konvention, og som Efterfølger blev derpaa i første Afstemning og med 205 Stemmer ud af ca. 250 valgt den tidligere Over-Vicepræsident Søren Iversen, Medlem af Loge Nr. 32 i New Haven, Conn. I de øvrige Embeder valgtes Alfred Th. Jørgensen af Loge Nr. 39, Oakland, Calif., til Over-Vicepræsident (tidligere Over-Tillidsformand); som Over-Sekretær i Stedet for Jørgen Michaelsen, der erklærede, at han ikke ønskede Genvalg, valgtes Frank V. Lawson af Loge Nr. 1, Omaha, Neb. Til Over-Kasserer genvalgtes Rolf Rasmussen af Loge Nr. 14, Kenosha, Wis. Til Over-Tillidsformand valgtes John Christensen af Loge Nr. 281 i Cincinnati, Ohio (tidligere Tillidsmand), og som Over-Tillidsmænd valgtes endvidere Claus Jensen af Loge Nr. 298 i Chicago, Ill., samt P. L. M. Petersen af Loge Nr. 20 i Manistee, Mich.

Stedfortræderne til ovennævnte Embeder blev som følger: Over-Vicepræsident, W. Muller, Schenectady, N. Y.; Over-Sekr., J. C. Jensen, Council Bluffs, Iowa; Over-Kass., H. M. H. Lund, Salt Lake City, Utah; Over-Tillidsformand, J. J. Frandsen, Portland, Ore.; Over-Tillidsmænd, J. Sørensen, Spokane, Wash., og N. Petersen, Milwaukee, Wis.

Overbestyrelsens Valg fuldførtes i Løbet af Lørdag Formiddag, og i Mellemtiden var Delegerternes Billet Certifikater og Dagpenge bleven udleverede af Over-Tillidsmændene. Den nye Bestyrelse blev indsat lige efter Middag, og Konventionen blev saaledes færdig med sit Arbejde i god Tid. I Løbet af Eftermiddagen tog flere af Delegerterne afsted mod deres Hjemstavn, Resten ventede til Søndag Morgen for at overvære de sidste Festligheder, som var arrangerede af Milwaukees Danske. Den almindelige Overbevisning blandt Delegerterne og de mange besøgende Brødre fra Wisconsin og Illinois, som var tilstede i Ugens Løb gik ud paa at Samfundet nu en Gang for alle er kommen uden om det vanskelige Assurance Spørgsmaal, som i mange Aar har været den truende Skygge paa Samfundets Horizont, og idet saaledes ethvert Tvivlens Tegn angaaende D. B. S. Existens er fjernet, kan man med Rette sige, at dette blev en af Samfundets betydeligste Konventioner.

Forinden Bortrejsen vedtog Konventionen følgende Resolution:

Wilwaukee, Wis., 10de Sept. 1919.  
Det Danske Brodersamfund i Amerika, samlet til Konvention i Milwaukee i Dagene fra den 15de til den 20de Sept. 1919, udtrykker herved sin inderlige Tak og Paaskønnelse til Konventionskomiteen og de lokale Loger i Milwaukee saavel som til samtlige Loger i Chicago, Racine, Kenosha og andre nærliggende Byer, som paa saa mange Maader har bidraget til at gøre Delegerternes og besøgende Brødrers Ophold og Arbejde behageligt og interessant i enhver Retning.

Ligeledes ønsker Konventionen at udtale sin Tak og Anerkendelse til de Loger i Buffalo, Chicago, Omaha, Council Bluffs, Salt Lake City og andre Byer, gennem hvilke Delegerter fra forskellige Egne passerede, for den imødekomme og Gæstfrihed, der er bleven udvist.

Konventionen er endvidere taknemmelig overfor Overbestyrelsen og Medlemmer af Det Danske Søstersamfund for den store Hjertelighed og Opoffrelse, som er bleven Konventionens Medlemmer til Del overalt.

En speciel Tak rettes til Sangforeningerne i Racine og Kenosha og til de underholdende Kræfter, som ved forskellige Lejligheder har bidraget til at en prægtig Stemning har hersket i Ugens Løb. I denne Forbindelse vil Konventionen ikke glemme at rette en særskilt Paaskønnelse til Medlemmer og Familier i Milwaukee, som beredvilligt stillede deres Automobileer til Raadighed, saaledes, at alle besøgende har faaet det bedste Indtryk af Byen Milwaukee's Skønhed og Udstrækning.

Det er Konventionens Indtryk, at der gennem den storslaaede Velvillie og Hjertelighed, som Delegaterne har mødt alle Vegne er flettet et nyt og varigt Baand mellem Brødrene af Samfundet, og det er vort Haab at dette Baand maa indgaa som et Led i den Kæde, der binder os og opmuntrer os til fortsat Fremgang.

Nr. 200, Nr. 172, Nr. 19.

## Fra Milwaukee.

Ved Siden af det alvorlige Arbejde, som Brodersamfundets Logernes Delegater udførte i Ugen fra den 15de til den 20de September, blev der selvfølgelig en rig Lejlighed før og under det store Møde til at samles i festligt Lag. For de vestlige Delegaters Vedkommende begyndte disse allere at finde hinanden dels i Salt Lake City og dels i Minneapolis. Den Gruppe, som kom fra California, Utah, Colorado og Nebraska samledes om Lørdagen i Omaha, og her blev de i Dagens Løb underholdt af en Komite fra de samlede Omaha og Council Bluffs Loger. Om Eftermiddagen serveredes der for de besøgende Delegater og en Mængde lokale Brødre ved sluttet Bord i Loge Nr. 19's Hall, og en Række Taler blev paahørte.

Kl. 6 afgik Delegationen fra Omaha, og det var en ganske imponerende Forsamling af danske Rejsende, der endog var saa talrig, at Toget maatte afaa i to Sektioner. Søndag Morgen blev de Rejsende modtaget paa Stationen i Chicago og ledsagedes til Dania Hall paa Kedzie Ave., hvor der var fuldt Hus af Gæster hele Dagen. En Del Delegater benyttede Lejligheden til at se sig om i Chicago om Formiddagen, og imidlertid ankom ved Middagstid Delegaterne fra de østlige Stater, som havde truffet hinanden og var bleven underholdt af Logen i Buffalo, og ligeledes Medlemmerne fra de nordvestlige Stater, som havde gjort et Ophold som Gæster hos Loge Nr. 45 i Minneapolis.

Søndag Eftermiddag fandt en Picnic Sted i Harms Park, hvor en af Chicagos Delegater, L. Bunck fra Loge Nr. 35, bød de Besøgende Velkommen, hvorefter man paahørte Taler af Asst. Corporations Counsel Erickson og af den berømte "Four Minute Man" Geo. Jensen, der i Sandhed viste sig at være en begavet og inspireret Taler. Kl. 6 samledes alle Delegater og en Mængde Chicago Brødre i Dania Hall's store Sal, hvor der blev optaget til sidste Plads, og hvor en overordentlig vel arrangeret Banket med mange Taler holdt Deltagerne i Aande, indtil et specielt Tog ved 10-Tiden førte dem til Milwaukee. Adskillige Medlemmer af den gamle Overbestyrelse og flere af Chicagos bedste Talere blandt Brødrene havde Ordet, og den humoristisk begavede Broder Ditlefsen lod ogsaa ved denne Lejlighed høre fra sig med nogle Bemærkninger, der vandt lydeligt Bifald. Foreningen "Dania," der have stillet sin Bygning til Raadighed for de besøgende, fortjener stor Tak for sin Umage.

De mere populære Festligheder i Milwaukee begyndte Mandag Aften med en længere Køretur, som ført Delegaterne til Nabobyen Racine. Samfundets største Loge, Nr. 4, havde nemlig ønsket at hilse paa Konventionen, og det maa siges at den energiske Loge havde strakt sig vidt for at vise sin Gæstfrihed og praktiske Broderskab. Det gik her som i Chicago — den store Hall, som i Sandhed gør Racine Brødrene Ære, var fyldt til sidste Plads, og der var endda kun Plads til ca. 100 af Racine Logens egne Medlemmer. Musikdirektør Gilman underholdt under Spisningen med en Række stemningsfulde danske Melodier, og da Talernes Rækker dernæst begyndte, viste det sig, at selve Byens Borgmester, en ung Mand ved Navn Armstrong, omtrent kunde regnes for en Dansker, idet hans Bedstefader ihvertfald var en Løllænder, som giftede sig med en irsk Kvinde i de gode gamle Dage lige efter Borgerkrigen. Han viste sig som en fortrinlig og sympatetisk Taler, og det samme galdt i fuldt Maal for den unge danske Sagfører Th. Beck, som senere havde Ordet. Endvidere talte Over-Præsident T. P. Nielsen og dvælede i varme, dybtfølte Ord ved sin Omtale af den tidligere Over-Vicepræsident Martin Larsen af Loge Nr. 4, som ligger alvorligt syg i sit Hjem i Racine, og som hele Overbestyrelsen benyttede Lejligheden til at aflægge et Besøg Mandag Aften. Det blev forøvrigt den næste Morgen vedtaget paa Konventionen at sende Broder Martin Larsen en telegrafisk Hilsen fra Delegaterne i Mil-

waukee samt en smuk Blomsterdekoration.

Talerne ved Racine Banketten fulgte Slag i Slag, og fra Tid til anden afløstes disse af humoristisk og anden Underholdning fra Scenen, hvor bl. a. Hr. Lohse vakte almindelig Munterhed med flere Historier, ligesom ogsaa Sangforeningen "Elberg" vandt stort Bifald. En af Racines yndede Talere, Hr. Tom Andersen, gjorde ogsaa megen Lykke baade ved denne Banket og senere i Milwaukee.

Om Tirsdagen besøgte mange Delegater "Majestic" Theater i Milwaukee, hvor de foruden den almindelige Forestilling blev trakterede med Lysbilleder fra Danmark samt en Del forskellige Bemærkninger paa Filmværkstedet, der havde Adresse til Konventionens Arbejde og kendte danske Foretagender, f. Ex. til "Misteltenen's" Milwaukee Artikel, der forresten var skrevet af Broder Peter Jacobsen i Racine, til Redaktør Nebles Artikler om Sønderjylland, til Spørgsmaalet om, hvem der vilde blive den næste Over-Præsident o. m. a.

Onsdag Aften var der dansk Underholdning i en af Milwaukee's mindre Lokaler, og her gensaa man Sangforeningerne fra Racine og "Brage" fra Kenosha. Endvidere opførtes den danske Vaudeville "Redaktionssekretæren," som fik en udmærket Udførelse af Frk. Asta Keim og Herrerne Arthur Larsen og Carl Bjørnbak. Aftenen sluttede med smukke Tableauer forestilende Columbia, Danmark og de sønderjyske Piger. Der blev ved denne Lejlighed foretaget en Indsamling til det sønderjyske Fond ved Mrs. Bjørnbak og for hvilken der andetsteds her i Bladet er aflagt Regnskab.

Torsdag Eftermiddag mødte alle Danske i Milwaukee og andre med deres Automobileer for at tage Delegaterne paa en Køretur ud langs Michigan-søen og gennem andre smukke Egne i Byens Omegn. Forinden Afkørselen blev der taget et Billede af alle Delegaterne. Til Fordel for de, som maatte ønske dette store Fotografi, kan vi meddele, at det endnu kan bestilles gennem Geo. S. Carney, 268 W. Water St., Milwaukee, Wis., og Prisen er \$1.50.

Samme Aften fandt Ugens store Banket Sted i Auditoriets rummelige Sal. Vi skal anføre de officielle Talere som alle vandt stort Bifald: John G. Behrens, Loge Nr. 36's Præsident, bød Velkommen, og Christ J. Tuttrup, Arrangements Komiteens Formand, virkede som Ordstyrer. Over-Præsident T. P. Nielsen talte for Det Danske Brodersamfund; Wm. G. Bruce, Sekretæren for Milwaukee's Handelsforening, talte for sin Hjemmeby; Martin Mikkelsen talte for Amerika; i Sophus E. Nebles Fraværelse talte Frank V. Lawson for Danmark; Fred Petersen fra Council Bluffs talte for Broderskab og endelig talte Over-Tillidsmand Chr. Nielsen for Damerne. Men adskillige Deltagere havde senere Ordet; blandt andet talte Broder L. Fred Muller fra Rockford, Ill., varmt og energisk for de danske Børnehjem i Amerika.

Fredag Aften var der specielt Møde af de to Milwaukee D. B. S. Loger Nr. 36 og 313, ved hvilken Lejlighed Overbestyrelsen foretog Optagelsen af en Del nye Medlemmer, og Lørdag Aften havde Milwaukee's Søstersamfundsløge Nr. 15 en stor Dans hvor mange af Delegaterne og de Besøgende deltog.

I Ugens Løb kom der for faa Dage ad Gangen mange besøgende Brødre fra Chicago og andre nærliggende Illinois og Wisconsin Byer. Fra Chicago bemærkede man bl. a. flere Delegater fra sidste Konvention, f. Ex. Broder Thygesen fra Nr. 18 og Broder Hermansen fra Nr. 17 samt Broder Schmidt fra 58. Deleгат Hansen til St. Paul Konventionen fra Racine var ogsaa flere Gange tilstede i Konventionssalen saavel som mange andre Racine Brødre, fra Rockford, Ill., bemærkede vi Brødrene Plumbeck og Halkjer; fra Oshkosh saas den aldrende Broder A. F. Møller, som i sin Tid var Over-Præsident; ligeledes den tidligere Over-Tillidsmand Anton Henriksen fra Negaunee, Mich. Men foruden de her nævnte var der en stor Kreds af besøgende Brødre andre Steder fra, for talrige til at nævne.

Flere Medlemmer af Det Danske Søstersamfund's Overbestyrelse overværede Konventionen samt Indsættelsen af den nye Bestyrelse om Lørdagen. Ved forskellige Lejligheder havde Søstersamfundets Ledere Ordet og det blev indprentet de mange Delegater fra spredte Egne venligst at bistaa Søstrene med Oprettelsen af nye Loger paa Egne, hvor der endnu ikke er

## Det Danske Brodersamfund's Aarskalender 1920



Underwood & Underwood.

FRIHEDSSTATUEN I NEW YORK HAVN  
(Taget fra en Aeroplan)

Paa tredie Aargang vil der fra D. B. S. Hovedkontor blive udgivet en Aarskalender, som kan tilstilles de Loger, som ønsker den, forinden den 15de December.

Kalenderen vil i Aar gengive Frihedsstatuen i en tiltalende Sepia Farve, forneden bliver den forsynet med en tydelig maanedlig Afrivnings Kalender, medens der ligesom ifjor er et Metaløje foroven. Iøvrigt bærer Kalenderen en kort og klar Fremstilling af D. B. S. Stilling og Formaal, og ethvert Medlem, som ophænger den i sit Hjem eller Kontor, bidrager saaledes gennem hele Aaret til at udsprede Kendskabet til vort Samfund og dets Affærer.

Kalenderen trykkes ligesom ifjor paa stift glittet Karton og bliver nogle Tommer større i Omfang. I Pakker paa 50 sendes den portofrit til Loger for \$6.00 og Beløbet skrives paa Halvaarsregningen. Loger, som har under 50 Medlemmer, kan bestille hvilket Antal de ønsker til en Pris af 12 Cts.

nogen Organisation saavel som ny Tilgang i de allerede eksisterende Loger. Søstersamfundets Over-Sekretær er Caroline Nielsen, 6820 So. Carpenter Street, Chicago, Ill., og hun vil til enhver Tid være villig til at besvare alle Spørgsmaal angaaende Søstersamfundets Virksomhed.

### RESOLUTION.

Omaha, Neb., 23de Sept. 1919.

I Anledning af at Broder Martin Hansen afgik ved Døden den 2 Sept. 1919 hvorved Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem, være det herved besluttet, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage. Og være det vedtaget at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn. Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedtsbladet samt et Kopi af samme tilsendes hans efterladte Enke.

Paa D. B. S. Loge Nr. 19's Vegne.

C. PETERSEN, Præsident.

N. H. JØRGENSEN, Sekretær.

### RESOLUTION.

South Bend, Ind., 16de Sept. 1919.

I Anledning af at vor Broder Lars Jensen den 5te September afgik ved Døden, har D. B. S. Loge Nr. 245 paa sit Møde den 11te September vedtaget: Logen beklager Tabet af et af sine ældste Medlemmer, af en god, trofast og redelig Broder, og udtaler samtidig sin dybeste Medfølelse for den afdøde Broders Børn. Det besluttes i denne Anledning at vi tilsløre Logens Charter i 30 Dage. Denne Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedtsblad og indføres i Logens Protokol og et Exemplar af samme tilsendes Afdødes Børn. Paa Logens Vegne.

HANS JØRGENSEN, Præsident.

PETER PETERSEN, Sekretær.

### RESOLUTION.

Cleveland, O., 24de Sept. 1919.

Atter har det behaget Gud, den Almægtige, at indkalde til et bedre Hjem en af Loge Nr. 69's Medlemmer, idet Broder Nicolai Andersen afgik ved Døden den 20 September kun 51 Aar gammel, efter en haard Sygdom.

Idet Logen beklager meget at skulde miste en af sine Medlemmer, saa er det her besluttet at sende vor dybeste Sympathi til vor afdøde Broders Efterladte i deres store Sorg, samt at Logen beklæder sit Charter med Sørgefior for 30 Dage og at denne Resolution sendes til vor hedengangne Broders Efterladte, bekendtgøres i D. B. S. Blad samt indskrives i Logens Protokol.

Paa Loge Nr. 69's Vegne,

M. CHRISTENSEN, Sekretær.

### RESOLUTION.

Chicago, Ill., 10de Sept. 1919.

I Anledning af at Broder Peter Alfang er afgaaet ved Døden den 31te Juli i Aar i Nyborg, Danmark, vedtog Chicago Loge Nr. 17 paa sit Møde den 10de Sept. følgende Resolution:

At Logen beklager Tabet af et gammelt trofast Medlem og samtidig udtaler sin dybeste Medfølelse for afdøde Broders Datter og Paarørende.

Det besluttes at tilsløre Logens Charter i 30 Dage, og en Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedtsblad og tilføres Logens Protokol samtidig med, at der tilsendes en Afskrift af samme til afdøde Broders Datter.

Paa Logens Vegne.

P. JENSEN, Præsident.

J. P. JØRGENSEN, Sekretær.

## Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the  
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices of  
the Supreme Lodge by Frank V. Lawson,  
Supreme Secretary, 917 Omaha National  
Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second-class matter January  
28, 1916, at the post office, Omaha, Nebras-  
ka, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:  
Supreme President—Soren Iversen, 79  
Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Vice-President—Alfred Th. Jor-  
gensen, 3250 He'en St. Oakland, Calif.

Supreme Secretary—Frank V. Lawson,  
917 Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Roif Rasmussen, 523  
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, John Chri-  
stensen, 1825 Reading Rd., Cincinnati Ohio;  
Claus Jensen, 2756 N. Ashland Ave., Chic-  
go, Ill.; Magnus Petersen, 307 McKee St.,  
Manistee, Mich.



1. OKTOBER 1919.

### Til Sekretærene.

Al Korrespondance til Hovedkonto-  
ret bedes adresseret til Frank V.  
Lawson, Supreme Secretary, 917 Oma-  
ha National Bank Bldg., Omaha, Neb.

### Nye Medlemmer.

Nu da Samfundets store Begivenhed,  
Konventionen, lykkelig og vel er over-  
staaet, er der al Anledning for enhver  
Loge til at tage fat med fornyet Kraft  
paa en Kampagne for nye Medlemmer.  
Vi fører nu paa tredje Aargang en  
Konkurrence, hvori enhver Loge kan  
deltage og hvis fem Vindere faar til-  
stillet en af de tre Æres-Pokaler eller  
ogsaa en Pengepræmie. Det er ikke  
saa meget for den pekuniære Værdi,  
der ligger i disse Præmier, at Logerne  
ogsaa i Aar vil anstrenge sig for at  
vinde dem, men det er et Tegn paa  
virkeligt Logeliv og godt Broderskab,  
naar en Loge opnaar at hjemføre en  
Pokal. I de to Maaned, som endnu  
er tilbage af Aaret, bør der derfor  
komme en stadig Strøm af nye Ansøg-  
ninger til Hovedkontoret — det vil  
være den bedste Maade paa hvilken  
Brødrene ud over Landet kan vise de-  
res Bifald af det Arbejde, som deres  
Delegater har udført i Milwaukee. Og  
det vil for Fremtiden være ulige let-  
tere at tegne nye Medlemmer end for-  
hen, thi der er ikke mere nogen  
Tvivl om vor Soliditet, og det Broder-  
skab, som vi tilbyder, er en langt stør-  
re Fordel for den nye Broder, end for  
den, som indbyder ham. Efter sidste  
Konvention indkom der paa mindre  
end sex Maaned over 400 Medlem-  
mer. Kan vi ikke gøre det langt bedre  
i Aar?

### De afgaaende Medlemmer af Overbestyrelsen.

En af Konventionens Følger er at  
vort Samfund vil finde flere nye Mænd  
i sin Ledelse. Af den gamle Overbesty-  
relse blev fire genvalgt, men af disse  
beholder kun Kassereren den samme  
Plads som han tidligere havde. De tre  
nye Medlemmer gjorde et godt Indtryk  
paa Delegaterne i Ugens Løb, ellers  
var de selvfølgelig ikke bleven valgt;  
de var desuden velkendte i en vid  
Kreds forinden Konventionen, og der  
er derfor al Grund til at tro, at Dele-  
gaterne ogsaa paa dette Omraade har  
handlet med Dygtighed og Indsigt.

Men idet den nye Overbestyrelse  
træder i Arbejde er der al Grund til  
at dvæle et Øjeblik ved Erindringen  
om de tre Medlemmer, som afgaar. De  
har hver især paa sin Egn og sit Om-  
raade været til betydelig Støtte og

Værdi for Samfundet, og man kan  
ikke tænke sig andet end at alle  
Brødre længe og med de bedste Tan-  
ker vil mindes Brødrene T. P. Niel-  
sen, Jørgen Michaelsen og Christian  
Nielsen.

Broder T. P. Nielsen har været Med-  
lem af Overbestyrelsen siden 1906, og  
efter en Termin som Tillidsmand blev  
han Samfundets Over-Præsident i ni  
Aar. Han var under denne Embeds-  
tid en repræsentativ Landsmand, som  
vi kun har Anledning til at være stolte  
af, og baade for hele Samfundet og  
for sin egen Loge Nr. 29 har han vir-  
ket af al Evne og med en aldrig svig-  
tende Broderkærlighed. Han vil nu  
falde lidt til Ro i sit Hjem i Seattle,  
men enhver Broder vil vistnok haabe,  
at han vil vedblive at skrive sit Navn  
som Komitemedlem paa ligesaa mange  
Ansøgninger hvert Aar, som han  
plejer.

Broder J. Michaelsen har virket som  
Over-Sekretær i 17 Aar, og han  
har i dette Tidsrum haft den Glæde at  
se Samfundet voxe ti. mere end det  
dobbelte Medlemsantal. Han blev i sin  
Embedstid en af de mest kendte og an-  
sete Landsmænd i Amerika, og at ken-  
de og agte ham blev for enhver Bro-  
der en og samme Ting. At han nu  
trækker sig tilbage skyldes hans Hel-  
bredstilstand, men enhver Broder vil  
sikkert ønske, at han med den velfor-  
tjente Hvile, som han nu vil tage sig  
maa befinde sig rask og vel endnu i  
mange Aar og at han stedse vil ved-  
blive at være en virksom Kraft i  
Brødrenes Rækker.

Christ Nielsen valgtes som Tillids-  
mand ved Konventionen i St. Paul, og  
han har i de forløbne fire Aar vist sig  
som en meget aktiv og flittig Broder,  
der aldrig forsøgte en Lejlighed til at  
komme ud mellem Samfundets Med-  
lemmer og opmuntre paa enhver Maa-  
de til fortsat Arbejde og Samhold. Og-  
saa i sin egen Forretning er Christ  
Nielsen en meget travl Mand, men han  
vil sikkert stedse have Brodersamfun-  
dets Interesser paa Hjerter og bidrage  
med sine gode Evner til dets fortsatte  
Væxt.

I Erkendelse af disse afgaaende  
Medlemmers Fortjenester og Arbejde  
indenfor Samfundet har Konventio-  
nen vedtaget at lade udføre Æres-  
Emblemer for hver af dem, saaledes at  
de i deres Eje vil have et varigt Minde  
om de Aaringer de har tilbragt i  
officielle Stillinger indenfor Det Dan-  
ske Brodersamfund.

### Garantifondet.

Ved dette Aars Slutning vil hver en-  
kelt Medlem gennem Samfundets Actu-  
ary erfare hvad hans Police i vort  
Samfund er værd for Øjeblikket. Et  
Medlem vil da tage en Beslutning om  
han ønsker at blive staaende paa den  
gamle Skala eller om han vil indmelde  
sig igen og betale efter den nye Skala  
og hans nuværende Alder.

For de Medlemmers Vedkommende,  
som vil blive staaende paa den gamle

Skala, maa det tages i Betragtning, at  
deres Police, som den nu bliver bereg-  
net, ikke nødvendigvis vil blive staa-  
ende paa den samme Værdi i de kom-  
mende Aar. Der er andre Værdier,  
som hoer sig op til Fordel for enhver  
af de gamle Policer foruden de Ind-  
skud, som betales. Vort Garantifond  
tilhører alle Medlemmerne i Forhold,  
og dette Fond trækker stadig Renter.  
Disse Renter skal trække fire proCent  
men i Virkeligheden trækker de mere,  
og hvad der saaledes samler sig over  
de fire proCent tilflyder Medlemmer-  
nes Policer. En anden Faktor er de  
udgaaende Medlemmer. Hvad der af  
disse er indbetalt tilflyder ligeledes de  
øvrige Medlemmers Policer. Og ende-  
lig er der en ikke uvæsentlig Fordel  
ved at tilhøre Dansk Brodersamfund i  
Stedet for en anden amerikansk For-  
ening, idet nemlig Mænd af dansk Af-  
stamning gennemsnitlig har en lavere  
Dødsprocent end den gennemsnitlige  
Befolkning her i Landet. Det betyder,  
at Danskerne lever længere og da vi  
betaler Indskud efter den amerikanske  
Erfarenhedstabel, saa faar vi i  
Aarenes Løb større Overskud i vort  
Garantifond end hvis vi optog ameri-  
kanske Borgere af alle Samfunds-  
klasser.

I disse tre her nævnte Omstændig-  
heder ligger der en Værdi, som vil  
føje sig til ethvert af de gamle Med-  
lemmers Policer saalænge de lever, og  
skønt det selvfølgelig ikke kan bereg-  
nes paa Forhaand hvad denne Værdi  
vil beløbe sig til, saa bør enhver kunne  
indse, at det ihvertfald i nogen Grad  
vil forøge Policernes værdi fra Aar  
til Aar.

### Den Exekutive Komitees Forhandlinger

Ansøgning om Extrahjælp fra Menomi-  
nee Loge Nr. 59, til Broder Christian  
P. Hansen:

Iversen:—Jeg anbefaler \$40.00 til  
Broder Christian P. Hansen ud af  
Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler Broder Chri-  
stian P. Hansen af Loge Nr. 59 til en  
Hjælp, stor \$25.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevil-  
liger \$50.00 til Broder Christian P.  
Hansen af Loge Nr. 59.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$40.00.  
T. P. Nielsen:—Anbefaler \$45.00.  
Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpe-  
fondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Boelus  
Loge Nr. 165, til Broder N. P. Han-  
sen:

Iversen:—Anbefaler \$100.00 af Hjæl-  
pefondet.

Jørgensen:—Anbefaler \$100.00 af  
Hjælpefondet.

Christensen:—Anbefaler \$100.00 af  
Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$100.00 af  
Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$100.00 af  
Hjælpefondet.

Kendelsen bliver 100.00 af Hjælpe-  
fondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Junc-  
tion City Loge Nr. 268, til Broder  
Niels Mikkelsen:

Iversen:—Jeg vil anbefale \$45.00 ud  
af Hjælpefondet, til Broder Niels Mik-  
kelsen af Loge Nr. 258.

Jørgensen:—Da Broder Niels Mik-  
kelsen har en Farm paa 30 Acre og  
samme Indtægt som naar han er rask,  
kan jeg ikke anbefale ham til nogen  
Hjælp.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevil-  
liger \$50.00 til Broder Niels Mikkelsen  
af Loge Nr. 268.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$50.00 af  
Hjælpefondet.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$30.00 af  
Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$35.00 af Hjælpe-  
fondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

### Dommer Andersens Død.

St. Paul, Neb., 19de sept. 1919.

En af de dygtigste og mest trofaste  
Støtter af Dansk Brodersamfund i  
Amerika bortfaldt ved Broder Paul  
Andersen's dødelige Afgang i sit  
Hjem her i Byen Mandag Aften, 15de  
dennes. Dommer Andersen, som han  
almindeligt kaldtes, var kendt over  
vide Kredse for sit varme danske  
Hjerte og for sin ivrige Interesse for  
og hjertelige Tilslutning til enhver  
Sag, der tjente til Fremme af Dan-  
skernes Velfærd i Amerika. Med Tale  
og Pen (thi han var en sjælden bega-  
vet Taler og Pennefører) var han i  
sine bedste Aar en af de ridderligste  
Talsmænd for Bevarelsen af alt hvad  
der er godt og ædelt i vor danske  
Fædrearv, og som saadan kendt over  
vide Kredse, og han var en positiv og  
daadskraftig Personlighed, som ud-  
øvede stor Indflydelse blandt vore  
Landsmænd. Denne Kærlighed til Mo-  
derlandets Sprog, Minder og Traditio-  
ner bevarede han indtil det sidste,  
trods det sidste femten Aars Helbreds-  
svækkelse.

Broder Paul Andersen var Medstif-  
ter af Niels Ebbesens Loge Nr. 66  
(som undertegnede havde den Glæde  
at indsætte den 29de April 1893), og  
har i alle disse 26 Aar været Logens  
bedste og nyttigste Medlem. Vi har i  
Tidens Løb haft mange gode Med-  
lemmer, men det var fysisk og aande-  
ligt umuligt for nogen anden Mand at  
hamle op med Broder Andersen i Nid-  
kærlighed og Paapasselighed, saa alle er  
enige om, at Prisen tilkommer ham.  
Han var adskillige Gange Præsident,  
og Kasserer i næsten en Snes Aar.  
For denne Post fandtes han at være  
nundværlig, thi ikke blot holdt han  
Regnskaberne i ypperste Orden, men  
han sørgede for at Brødrene betalte,  
og kunde han ikke naa dem til For-  
faldsdagen, saa lagde han ud for dem.  
Og han trommede dem ud til Møde, og  
opvakte dem naar Interessen søvned.

Broder Andersen var vor Loges De-  
legat ved Konventionen i St. Paul,  
Minn., og saa anerkendt var hans Ar-  
bejde og Indflydelse der, at der rejste  
sig en stærk Stemning for at vælge  
ham ind i Overbestyrelsen, et Forsæt,  
hvis Udførelse kun blev hindret ved  
Broder Andersens bestemte Nægtelse  
at modtage Valg, paa Grund af hans  
Helbredsforhold.

Paul Andersen blev født i Bellinge  
ved Odense, Fyen, 25de September  
1847. Han kom til Amerika 1868; var  
en af de første Landtagere i Lars Han-  
nibals danske Koloni i Dannebrog i  
1874-1879; blev valgt County-Dommer  
1879, flyttede til St. Paul og genvalg-  
tes to Gange; ved Udtrædelsen af  
Embedet i 1886, oprettede han Sagfø-  
revirksomhed samt Assurance og  
Laaneforretning, som han ad Aare ud-  
viklede til en stor Forretning og lede-  
de indtil sin Død. Han var saaledes  
fremragende som Pioneer og Forret-

### Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom  
denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Se-  
kretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn ..... Medlem af Loge Nr. ....

Gamle Adresse ..... By ..... Stat .....

Ny Adresse ..... By ..... Stat .....

DET DANSKE BRODERSAMFUNDS NYE OVERBESTYRELSE.



Photo by Heyn, Omaha.

Udentvivi mange af Samfundets Medlemmer vil ønske at vide hvorledes de nye Medlemmer i Overbestyrelsen ser ud, og vi bringer derfor et Gruppenbillede, som er taget lige efter Konventionen. I forreste Række sidder fra Læserens venstre Haand mod højre Over-Sekretær Frank V. Lawson fra Omaha, Neb.; Over-Vicepræsident Alf. Th. Jørgensen fra Oakland, Calif.;

Over-Præsident Søren Iversen fra New Haven, Conn., og Over-Kasserer Rolf Rasmussen fra Kenosha, Wis. I bagerste Række: Over-Tillidsmand P. L. M. Petersen fra Manistee, Mich.; Over-Tillidsformand John Christensen fra Cincinnati, O., og Over-Tillidsmand Claus Jensen fra Chicago, Ill. Af de tre nye Mænd er Petersen af Profession Bygmester, Claus Jensen har en

Vognmandsforretning og Lawson er Sagfører. Muligvis Læseren kan gætte hvem af de syv er den yngste, men det vil være vanskeligt at pege paa den ældste; det er jo allesammen unge Mænd. Overskæg synes at være i Flertal med en Stemme; Over-Præsidenten er vistnok den højeste og Over-Kassereren den mindste.

ningsmand. Han var udrustet med glimrende naturlige Begavelse og en utrættelig Arbejdsevne, kæresunde og ubøjelige Grundsætninger og et bredt Hjertelag, og var i det Hele taget en Hædersmand, der var en Ære for vor Nationalitet.

Han var en begejstret Arbejder i Broderskabsorganisationerne. Foruden Dansk Brodersamfund var han Medlem af de forskellige Frimurer-Ordener, Royal Highlanders og A. O. U. W. Han tog sig disse Broderskabers høje Idealer meget alvorligt, og bestræbte sig paa at gennemføre dem i det daglige Liv. For ham var alle Mænd Brødre.

I Politik, Religion og alle de amerikanske Samfundsansligninger tog Broder Andersen stadig virksom Del, og indehavde i sin Tid mange Tillidsposter. Hans Amerikanisme var sund og ideal, og han viste i sit Liv, at denne Egenskab netop trives saa udmærket paa et Grundlag af god dansk Karakter.

Han efterlader sig Hustru, en Søn og syv Døtre, der alle er i gode Stilling. Begravelsen foregik i Eftermiddags fra Hjemmet, under Tilslutning af alle Brødrene af Dansk Brodersamfund og stor Tilslutning fra de øvrige Ordener, Afdøde tilhørte, samt Byens Befolkning i Almindelighed og mange af de gamle Pionerer fra Countys forskellige Egne. Til Ære for hans Minde blev Byens Skoler lukkede og ligeledes Forretningerne under Begravelsen. Pastor M. M. Long talte over Afdødes Minde, og undertegnede oplæste i korte Ord hans Levnetskildring. Begravelsen foregik under Ledelse af Frimurerne, og ved Graven blev deres Ritual anvendt.

PETER EBBESEN.

Soldaterfester.

I Løbet af den sidste Maaned har der fundet en Del Festsigheder Sted i forskellige Byer for de hjemvendende Soldater af dansk Afstamning, og disse har været afholdt enten af D. B. S. Løger alene eller af vore Løger i Forbindelse med andre lokale danske Foreninger.

I Racine fandt en saadan Fest Sted Lørdag Aften den 27de Sept. under Loge Nr. 4 og Foreningen Dania's Auspicier. Der var ikke mindre end 125 Soldater af dansk Herkomst tilstede og den festlig smykkede Dania Hall var opfyldt til sidste Plads af de to Foreningers Medlemmer. Serveringen blev varetaget af Søstersamfundets Medlemmer og Damer fra Dania. Præsident Chr. Henriksen af Loge Nr. 4 og Præsident A. Pichard af Dania bød Soldaterne velkommen hjem, og mange andre Talere havde Ordet, deriblandt Byens Borgmester og den unge Løjtnant Th. Beck. Dr. Sørensen var

Aftenens Ordstyrer. Blandt de danske Racine Mænd var der to Soldater, som stod ved General Pershings egen Afdeling, nemlig Peter Hansen og Ove Fischer. Det var en glimrende Aften, som gør vort Samfund og Foreningen Dania stor Ære.

Samme Aften var der Soldaterfest blandt de Danske i Rockford, Ill., som blev arrangeret af Broder- og Søsterlogen der paa Pladsen. Broder L. Fred Muller, Loge Nr. 64's Delegat, holdt Velkomstalen for Soldaterne og overrakte paa Foreningernes Vegne et smukt amerikansk Flag til hver af dem. Mange andre Talere havde Ordet, deriblandt Mrs. Erlander, Søsterlogen Præsident, Mrs. Anna Nielsen, Gust Svendsen, K. K. Plambeck o. m. a. Der var 14 Medlemmer af Loge Nr. 64 med i Krigen, og samme Loge er iøvrigt blandt de der har gjort meget for vore unge Landsmænd i Felten, begrundet paa at den store Camp Grant ligger lige ved Rockford, og 64's Medlemmer har stedse som en Mand ofret sig for de mange unge Danske, der laa indkvarterede.

Torsdag Aften den 25de September fandt der ligeledes en smuk Festslighed Sted i Council Bluffs, Iowa, for Soldater Medlemmer af Loge Nr. 10 og Foreningen "Danebo." Her var 49 unge hjemvendte Soldater tilstede og ved den udmærkede Banket, som Søstrene af "Dagmar" og "Danner" serverede, blev der holdt flere begejstrede Taler for de hjemvendte. Blandt andre havde J. C. Jensen, Delegat for Nr. 10, Ordet, samt ogsaa Byens Borgmester o. a. og sluttelig Broder Viggo Lyngby, som holdt en tankevækkende Tale om Brugen af det danske Sprog herovre.

Newark, N. J., Loge Nr. 116 havde den 20de Sept. Soldaterfest sammen med den derværende Hundredmands-Forening. Og i Denver, Colo., vil Søstersamfundets loge holde Velkomstfest for de hjemvendte den 11te Oktober, medens Bostons Danske vil hædre deres Soldater Ungdom den 3die Okt. og Clinton, Ia., fester den 9de Oktober.

LOGE EMNER.

Battle, Creek, Iowa.—I September Maaned afholdt den herværende Loge sin aarlige Picnic og havde blandt andet stort Besøg fra Logen i Turin, ligesom ogsaa Broder H. J. Nielsen fra Omaha glædede os ved sin Nærværelse.

\* \* \*

Chicago, Ill.—Loge Nr. 298 afholdt for nogen Tid siden en Bazar, der var særdeles velbesøgt og som indbragte \$350.

\* \* \*

Racine, Wis.—Mange af Delegerterne ved Milwaukee Konventionen benyttede Lejligheden til at gøre et Ophold her i Byen baade før og efter det store Møde, og de havde saaledes Lejlighed til at overvære vor store Soldaterfest.

New York, N. Y.—Dr. Einar Hansen, som er Medlem af Det Danske Brodersamfund, er af den danske Konge bleven udnævnt til Ridder af Dannebrog. Dr. Hansen var under Krigen stationeret i Texas og vandt Rang som Major.

DET SØNDERJYSKE FOND VED KONVENTIONEN.

Som Oplysning for D. B. S. Delegerter og andre, der overværede Aftenunderholdningen i Freie Gemeinde Hall i Milwaukee den 17de September 1919, tjener, at den der stedfundne, ved Mrs. Carl Bjørnbak foretagne Indsamling for "Sønderjysk Fund" indbragte et Beløb paa \$67.00. En Tak og venlig Hilsen til alle, som overværede Aftenunderholdningen.

Paa Underholdningskomiteens Vegne  
CARL BJØRNBAK,  
617 — 51st Ave., West Allis, Wis.

BØRNEARBEJDERE.

Som svar paa mange Forespørgsler om, hvad Arbejde Børn under 14 Aar er tilladt at blive beskæftiget i har U. S. Internal Revenue Bureau udsendt en Forklaring af Reglerne for Børns Anvendelse i Fabrikker og Forretninger af hvilken vi giver de følgende Uddrag:

De Forenede Staters Skattelov af 1919 bestemmer, at enhver Fabrik, Værksted, Cannery, etc., i hvilken Børn under 14 Aar er beskæftiget eller hvor Børn under 16 Aar arbejder mere end otte Timer om Dagen for sex Dage i Ugen eller arbejder før Klokken sex om Morgenen eller efter Klokken syv om Aftenen, skal betale en extra Skat af ti Procent af Forretningens Nettofortjeneste. Den eneste Undtagelse er at Børn har Lov til at arbejde i "Boys' and Girls' Canning Clubs," der er under Tilsyn af Landbrugsministeriet.

Ved Fabrik eller Værksted skal forstaaes hvilket som helst Lokale eller Arbejdsplads, hvor Varer af hvilken som helst Slags tillaves, repareres, renses, sorteres eller bearbejdes paa nogen som helst Maade for Løn eller Fortjeneste af nogen som helst Art. Landbrug kommer ikke ind under Loven. En Dreng eller Pige har Lov til at hjælpe med ved Farmarbejdet, men hvis der er et Cannery paa Farmen er han ikke tilladt at hjælpe med i det Arbejde. Han har Lov til at plukke Tomaterne eller Bønnerne, for det er Landbrugsarbejde, men han maa ikke hjælpe til med at ribbe eller brække Bønnerne, for det er anset som Fabriksarbejde.

Drengene under 14 Aar kan arbejde som Kontordreng eller Bydreng (hvis lokale Love da ikke forbyder det) forudsat at Firmaet han arbej-

der for ikke har nogen Fabrik eller Værksted i samme Bygning. En Dreng under 16 Aar kan derimod ikke arbejde efter Kl. 7 om Aftenen i et Redaktionskontor, fordi det regnes for en "Fabrik," da Avisen trykkes i samme Bygning.

Arbejdsgivere maa være meget forsigtige med at de ikke ved Uagtsomhed overtræder disse Bestemmelser, da selv en enkelt Overtrædelse aldeles automatisk medfører en Mulkt paa ti Procent af hele Aarets Nettofortjeneste. Men der er ingen Tvivl om at Loven allerede har været af stor Velsignelse for Tusinder af fattige Børn, der indtil nyligen maatte arbejde lange Timer i Spindrier, Cannerier og Fabrikker.

HANDELSFLAADENS MANDSKAB.

I de sidste Aar er der jo blevet gjort Kraftanstrengelser for at faa unge Amerikanere til at gaa til Søs, og Indberetninger til Handelsministeriet viser, at herved Halvdelen af hele Mandskabet i Handelsflaaden enten er indfødte eller naturaliserede Amerikanere. Den anden Halvdel omfatter Folk fra ethvert Land i Verden.

En Sammenligning imellem Nationaliteten af Mandskabet paa de amerikanske Handelsskibe i Aaret føre Krigen og i Aaret, der endte den 31. Juni 1919 er ganske interessant. Her er Tallene (lidt afrundede):

	1914	1919
Indfødte Amerikanere	63,300	97,000
Naturaliserede Amerik.	31,500	24,700
Englændere	25,000	27,000
Spaniere	25,000	24,000
Tyskere og Østrigere	12,800	275
Svenske	5,300	10,000
Normænd	8,000	10,000
Finner og Russere	4,500	10,000
Danske	2,200	5,800
Portugisere	3,900	5,500
Italienerne	4,300	2,300
Kinesere og Japanesere	162	1,900
Filipinere	472	1,154
Franskmænd	617	694
Alle andre Nationer	11,500	35,000

De sidstnævnte er mest Sømænd fra de sydamerikanske Stater og fra de nye Stater, som er opstaaet under Krigen.

WOOD ALCOHOL ER EN FARLIG GIFT.

Siden Salget af berusende Drikke blev standset har mange Folk, der følte Trang til en "Kradser," fundet paa at drikke "Wood Alcohol" eller "Denatured Alcohol" uden at vide at dette er en rædsom Gift og at en eller to af disse Snapse er nok til at dræbe en Mand eller gøre ham blind for Livstid. For at søge at forebygge dette, har U. S. Bureau of Internal Revenue nylig udstedt den Ordre, at enhver Flaske, Kande eller Tønde Wood Alcohol og Denatured Alcohol for Fremtiden skal bære denne Advarsel: Gift. — Denatured Alcohol er en meget farlig Gift. Det kan ikke benyttes til udvortes Brug hverken paa Dyr eller Mennesker uden at medføre meget alvorlige skadelige følger. Det kan ikke benyttes som Drik uden at forårsage Blindhed og fuldstændig Lammelse, der til sidst vid medføre Døden.

Denne Advarsel er saa klar og forstaaelig, at der er Grund til at tro, at den vil frelse mange fra de rædsomme følger af at drikke den Slags Snapse.

AMERIKAS GRUNDLOV.

Enhver der har taget Ophold her i Landet bør forstaa de Love hvorunder vi lever, og da især den vigtigste af dem alle, United States Constitution. Loven om Borgerret siger at ingen kan faa sine fulde Borgerpapirer til han forstaaer denne Grundlov.

For at give enhver en Lejlighed til rigtigt at kende Grundloven er der nylig udkomme en "Catechism of the Constitution of the United States," der i letfatteligt Sprog forklarer hver enkelt Paragraf i Logen. Denne Bog sendes aldeles gratis til enhver der vil sende et Postkort til Americanization Division, Bureau of Education, Washington, D. C., og skrive derpaa: "Kindly send me the Catechism of the Constitution of the United States."

FORANDRET MØDETID OG STED.  
Loge Nr. 69—Til K. & P. Hall, 1624 E. 55th St. 1ste og 3die Torsdag.

## REGNSKAB FOR AUGUST.

## RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Aug. 1919.....	\$16,757.06	
Indbetalt i Assessment .....	22,971.79	
Renter fra First Nat'l Bank, Kenosha, Wis. ....	60.63	
Aug. 4. Karen Petersen, Hopkins, Minn., Assurance.....	\$ 1,000.00	
Aug. 9. Mary Carlsen, Sherburn, Minn., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 13. Maren Petersen, Woburn, Mass., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 13. Marie Hansen, Perth Amboy, N. J., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 13. Marie Jorgensen, Manistee, Mich., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 13. Kirstine Nielsen, Bridgeport, Conn., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 13. Niels Hansen, Omaha, Nebr., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 110, Hoved Nr. 343, af Omaha Loge Nr. 1.....	100.00	
Aug. 18. Laura Madsen, Ludington, Mich., Assurance.....	500.00	
Aug. 18. Anna A. Olsen, Battle Creek, Minn. ....	1,000.00	
Aug. 21. Johanne Hansen, Lake Forest, Ill. ....	250.00	
Aug. 21. Chr. Petersen, St. Paul Loge Nr. 91, 10% af hans Assurance, Loge Nr. 118, Hoved Nr. 7262 .....	100.00	
Aug. 25. Anna M. Frigast, Rockford, Ill., Assurance .....	500.00	
Aug. 25. Caroline Andersen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 26. John Chr. Ipland, 75% af hans indbetalte Assessment, af Juhl Loge Nr. 238 .....	99.65	
Aug. 28. Niels Peter Jensen, San Francisco Loge Nr. 49, 10% af hans Assurance, Loge Nr. 122, Hoved Nr. 9235.....	100.00	
Balance .....	30,089.83	
	\$39,789.48	39,789.48

Kassebeholdning den 1ste September 1919.....\$30,089.83

## RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Aug. 1919.....	\$ 6,251.18	
Indbetalt i August Maaned .....	839.17	
Indbetalt i Hovedskat .....	1,363.75	
Renter fra First Nat'l Bank, Kenosha, Wis. ....	1.50	
Aug. 5. Omaha Nat'l Bank Bldg., Rent af Kontoret, \$45; Stockroom, \$15; Lys, 25c .....	\$ 60.25	
Aug. 5. A. Andersen, 400 Expl. af Actuary Rapport, \$15; 1000 Envelopes, \$6 .....	21.00	
Aug. 6. Emil Christensen, Philadelphia Loge Nr. 172, Begravelseshjælp .....	50.00	
Aug. 9. Niels T. Mortensen, Minneapolis Loge Nr. 45, Begravelseshj. ....	50.00	
Aug. 13. J. P. Hansen, Rawlins Loge Nr. 40, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 13. Chr. R. Larsen, New York Loge Nr. 257, Begravelseshjælp..	50.00	
Aug. 18. A. Andersen, 300 trykte Breve til Delegerterne.....	3.50	
Aug. 21. Western Newspaper Union, Printing af Bladet, \$256.95; Mailing og Adresseforandring, \$31.35 .....	288.30	
Aug. 21. N. P. Nielsen, Cedar Falls Loge Nr. 7, Begravelseshjælp....	50.00	
Aug. 21. L. C. Hansen, South Chicago Loge Nr. 61, Begravelseshjælp .....	50.00	
Aug. 25. Mads Jorgensen, Askov Loge Nr. 263, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 26. Anton Nielsen, Waterloo Loge Nr. 212, Extrahjælp.....	100.00	
Aug. 30. Chr. Petersen, Bogholder, Løn i Aug. Maaned.....	110.00	
Aug. 30. Elvira Carlsen, Typewriter, Løn i Aug. Maaned.....	75.00	
Aug. 30. A. Andersen, Medhjælper ved Bladet .....	50.00	
Aug. 30. J. Michaelsen, Part af Løn til gode i Juli Kv.....	250.00	
Aug. 30. John Povder, Chicago Loge Nr. 17, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 30. J. Michaelsen, Porto, Telefon m. m. i August Maaned.....	62.20	
Balance .....	7,035.35	
	\$ 8,455.60	8,455.60

Kassebeholdning den 1ste Sept. 1919.....\$ 7,035.35

## RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste August 1919.....	\$35,115.62	
Kuponer:		
Aug. 8. Kimballton .....	110.00	
Aug. 8. Vermillion .....	250.00	
Aug. 8. Luther .....	450.00	
Aug. 8. Odebolt .....	275.00	
Aug. 8. Graettinger .....	292.50	
Aug. 21. Oakland .....	250.00	
Aug. 30. West New York .....	90.00	
Aug. 30. Renter fra First Nat'l Bank, Omaha, Neb.....	61.69	
Aug. 30. Udgifter ved Indkassering .....	1.50	
Aug. 30. Balance .....	36,893.31	
	\$36,894.81	36,894.81

Kassebeholdning den 1ste September 1919.....\$36,893.31

## BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste September 1919.....	\$ 36,893.31
Rentebærende Bonds .....	610,100.00
	\$646,993.31

## RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Aug. 1919.....	\$ 6,740.35	
Aug. 11. Anders Christensen, Omaha Loge Nr. 1, Extrahjælp.....	\$ 40.00	
Aug. 26. Oscar Jorgensen, Trufant Loge Nr. 106, Extrahjælp.....	40.00	
Balance .....	6,660.35	
	\$ 6,740.35	6,740.35

Kassebeholdning den 1ste September 1919.....\$ 6,660.35

## BØRNEHJEMMENES FOND.

1ste September 1919.....\$76.28

## SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds .....	\$610,100.00
Kassebeholdning i Garantifondet .....	36,893.31
Kassebeholdning i Assurancefondet .....	30,089.83
Kassebeholdning i Generalfondet .....	7,035.35
Kassebeholdning i Børnehjemmenes Fond .....	76.28
Kassebeholdning i Hjælpefondet .....	6,660.35
Udstaaende Checks .....	17,243.65
	\$708,098.77

## SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERET SOM FØLGER:

Rentebærende Bonds .....	\$610,100.00
First National Bank, Kenosha, Wis. ....	44,091.58

First National Bank, Omaha, Nebr. ....	36,893.31
First National Bank, Omaha, Nebr., Certificate.....	9,269.07
Omaha National Bank, Omaha, Nebr., Certificate.....	7,744.53
Kontanter hos Over-Kasseren .....	.28

\$708,098.77

Kenosha, Wis., Sept. 9, 1919.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Kenosha, Wis., August 31st, 1919.

Mr. J. Michaelsen:—

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood, as shown by the books of First National Bank of Kenosha, Wis., at the close of business August 31st, 1919, was:

Insurance Fund .....	\$43,174.41
General Fund .....	917.17

\$44,091.58

By H. C. STEWE.

## RESOLUTION.

Los Angeles, Calif., 23de Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Karl Hjalmar Hatting afgik ved Døden den 13de September 1919, udtaler Logen herved sin dybe Beklagelse over at have mistet en god og retskaffen Broder.

Til Ære for hans Minde draperes Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af tredive Dage.

Den afdødes Hustru bevidner Logen sin dybe Sympathi og Medfølelse ved at overrække hende en Kopi af denne Resolution, som bekendtgøres i Dansk Brødersamfunds Blad og indføres i Logens Protokol.

Paa Loge Nr. 246's Vegne.

J. P. ANDERSEN, Præsident.  
S. ANDERSEN, Sekretær.

## RESOLUTION.

Sherburn, Minn., 25de Aug. 1919.  
Da vor fælles Broder Louis Carlsen, født i Nyborg paa Fyen den 24de Febr. 1850, afgik ved Døden den 25de Juli 1919 i Sherburn, Minn., beklager vi Tabet af en god og trofast Broder og et agtet Medlem af Logen, og være det vedtaget af Logen at hædre hans Minde og beklæde Logens Charter med Sørgeflor for 30 Dage og tillige indføre denne Resolution i Logens Protokol og sende en Kopi heraf til hans efterladte Familie med vor dybeste Sympathi.

Paa Loge Nr. 104's Vegne.

C. B. PEDERSEN, Præsident.  
L. W. LARSEN, Sekretær.

## RESOLUTION.

Marquette, Neb., 20de Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Peter Lewis, Charter Medlem af Loge Nr. 209, afgik ved Døden den 21de Juli, vedtog Logen paa Mødet den 3die Sept. følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en trofast og agtet Broder og vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn i deres store Sorg. At vi for at hædre hans Minde beklæder vort Charter med Sørgeflor for 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Blad samt en Kopi tilsendes hans Familie.

Paa Loge Nr. 209's Vegne.

RASMUS LARSEN, Præsident.  
C. A. WILSON, Sekretær.

## RESOLUTION.

I Anledning af Broder Paul Andersens Død den 15de September, 1919, være det af Niels Ebbesens Loge No. 66, Dansk Brødersamfund, paa dette vort Møde, 27de September 1919, besluttet:

At vi dybt beklager Tabet af et af vore ældste og mest agtede Medlemmer, og at vi bevidner herved vor afdøde Brøders Familie vor hjertelige Medfølelse i deres Sorg.

At vor Loge vil stedse agte blandt sine bedste Traditioner og Minder Broder Paul Andersens udmærkede Karakter som Charter- og livsvarigt Medlem, som pligtro Indehaver af Kassererposten og flere andre Tillidshverv, som nidkær Forkæmper og Talsmand for vort Samfunds Opgaver, som Nybygger og Foregangsmand, som mønsterværdig Borger, som hæderlig Forretningsmand, og som trofast Broder og Landsmand.

At vi i ærefuld Erindring af vor bortgangne Broder tilslører Logens Charter for et Tidsrum af tredive Dage.

At denne Resolution bliver indført i Logens Protokol, indrykket i vort Maanedsbld, og en Afskrift af samme bliver tilsendt vore afdøde Brøders Familie.

Paa Niels Ebbesens Loge Nr. 66's Vegne,

ANTON E. THOMSEN, V-Pr.  
HANS HANSEN, Sekretær.

## SEKRETÆR ADRESSE-FORANDRINGER.

Loge Nr. 44—Henry Johnsen, 137 Cliff St. Ishpeming, Mich.

## RESOLUTION.

Omaha, Neb., 23de Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Carl B. Kragh afgik ved Døden den 12te Aug. 1919 hvorved Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem, være det herved besluttet, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage. Og være det vedtaget at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn. Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedsbldet samt et Kopi af samme tilsendes hans efterladte Enke.

Paa D. B. S. Loge Nr. 19's Vegne,  
C. PETERSEN, Præsident.  
N. H. JØRGENSEN, Sekretær.

## RESOLUTION.

Rockford, Ill., 9de Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Hans Petersen Frigast, Medlem af "Odin" Loge Nr. 64, Rockford, Ill., afgik ved Døden den 15de August 1919, har Logen ved sit Møde den 3die September 1919 vedtaget:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Familie.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt trykkes i "Det Danske Brødersamfunds Blad og en Kopi tilsendes Afdødes Familie.

Paa Loge Nr. 64's Vegne,

ALFRED CHRISTENSEN, Pr.  
CARL KRONVOLD, Sekretær.

## RESOLUTION.

Oregon, Wis., 11te Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Carl H. Larsen, Ex-Præsident af "Brødrenes Styrke," Loge Nr. 269, er afgaaet ved Døden den 18de August efter lang Sygdom, vedtoges følgende Resolution ved Mødet den 11te September:

At Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder og at vi bevidner hans Hustru og Børn vor dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg og at vi draperer Logens Charter med Sørgeflor for 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Maanedsbld samt en Kopi tilsendes Afdødes Familie.

Paa Logens Vegne,  
P. V. LARSEN, Præsident.  
S. B. THERKELSEN, Sekretær.

## RESOLUTION.

Ferndale, Calif., 15de Sept. 1919.  
I Anledning af at Broder Svenning Jensen afgik ved Døden den 30te Aug. 1919, blev paa Mødet den 9de Sept. følgende Resolution vedtaget.

At vi beklager Tabet af en agtet og trofast Broder.

At vi bevidner Afdødes Hustru og Familie Logens Medfølelse i Deres Sorg.

At vi hædrer hans Minde ved at beklæde vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indrykkes i Dansk Brødersamfunds Medlemsblad samt indføres i Logens Forhandlings Protokol, tillige at en Kopi tilsendes afdøde Brøders Hustru.

Paa Loge Nr. 95's, D. B. S., Vegne,  
CHRIS HANSEN, Sekretær.

## Den kloge Mand i Vindblæs.

Der sad to halvgamle Fyre med deres Piber og snakkede gammelt. Jeg selv var den ene af dem. Samtalen havde faaet en noget vemodig Tone, som det let kan ske imellem Ungdomsvenner, der ikke har set hinanden i mange Aar og saa, dumt nok, bruger de Timer, de kan være sammen, til at give hinanden et Rids af det Stykke Liv, de hver for sig har levet siden sidst. Man skal være svært begunstiget af Skæbnen for at kunne gøre det uden at opdage en vis Fattigdom hos sig selv; man faar let en lidt flov Fornemmelse af, at Livet har narret en for et og andet.

Vi var havnet i nogle ret mistrøstige Betragtninger over Livet og Lykken i Almindelighed og Mavekatarr og graa Skæggehaar i Særdeleshed og sad saa lidt og røg i Tavshed.

Pludselig løftede min Ven Hovedet med et ejendommeligt Kast, jeg godt huskede fra gamle Dage, og saa paa mig med et Smil, som gjorde hans Ansigt tyve Aar yngre.

"Jeg tror, vi sidder og bliver sentimentale," sagde han. "Hvad skal ogsaa de Narrestreger til? Man skal lade sin Rug gro og ikke tælle Axene, for saa faar man strax Næringssorger. Tag, hvad Dagen giver, og tro paa den kloge Mand i Vindblæs, saa gaar det."

"Tro paa den kloge Mand i Vindblæs — det var da en løjerlig Talemaade," sagde jeg.

"Det er for Resten ingen Talemaade," svarede han; "netop i disse Dage er jeg saadan kommet til at tænke paa den Mand, som jeg i øvrigt aldrig har set. Men Du kender jo ikke Forhistorien..."

"Duer den noget?"

"Ja jeg synes det, men det er maaske bare, fordi jeg holdt af hende."

"Af hvem?"

"Ja Du kan for den Sags Skyld gerne faa det hele. Det gør saa godt at mindes et Menneske, som forstod at tro paa Lykken, det er der saa faa der kan, naar det rigtig kniber."

Han stoppede sin Pibe, og saa begyndte han:

"Jo, ser Du, jeg kommer fra en Begravelse helt nede paa Silkeborgkanten; det var min forrige Forpagters Kone, som blev jordet. Du kan da forstaa, jeg brød mig om hende, siden jeg har rejst alle de Mil for at vise hende den sidste Ære."

"Det var altså hende, der kendte hin sjældne Kunst?" indskød jeg.

Han nikkede. "Og saa havde hun jo ogsaa det Held at dø, inden hun blev tredive Aar; ellers var det maaske ikke gaaet i Længden."

"Og det var Kvaksalveren fra Vindblæs, som beviste hende den Vennetjeneste at slaa hende ihjel?"

"Aa Snak! giv dog Tid, Mand, saa kommer det alt sammen."

Han tændte Piben og røg med lange Drag, idet han kiggede paa mig bag Røgskyerne og synligt hød min Utaalmodighed.

"Har Du nogensinde hørt et Menneske hedde Orlog?" spurgte han pludselig.

"Det var da et sært Navn," maatte jeg indrømme.

"Det hed hun ikke des mindre; maaske Navnet var hentet ned fra Norge, hvor hendes Bedstefar nok var kommet fra. Hun hed Orlog, og hendes Mand hed Peter. Navne de lyver nu i Almindelighed; Peter var ingenlunde nogen Klippemand, men rent ud sagt en Sok, og ved Orlog var der ikke det mindste, der mindede om en Fregat eller et Linieskib. Hun lignede snarere en beskeden lille And i et Gadekær. Hun rappede altid nok saa fornøjeligt, for Liv var der skam i hende, og Figuren, kort og noget kantet, kunde ogsaa nok ligne efter en And. Hun var blondere end den blondeste Ælling, jeg har kendt; hendes Haar var hvidgult og laa ligesom et nyt Halmtag klistret ned omkring en knortet, firkantet Pande. Øjnene var mælkede og stod en Smule frem, og hun viste nogle dejlige røde Gummer over en Række korte, hvide Tænder, hver Gang hun smilte med sin brede Mund; og det gjorde hun tit. Nogen Skønhed var hun ikke, men hjertensgod. Og saa var hun saa vel tilpas i sin lille Andedam. Peter og Drengene de var hendes Del af Verden, og naar hun kunde holde dem hele og pæne i Tøjlet og saa for Resten passe Sagerne i Nødset og Køkkenet, saa forlangte hun ikke mere. Men det

knæb lidt somme Tider, for hun led af Ligfald, og naar hun havde havt sit Tilfælde, var hun en ren Klud Dagen efter."

"Nu er jeg med!" nikkede jeg forstaaende, "nu begynder Vindblæsdoktoren at tone frem i Synskredsen."

"Aa Du med din Mand fra Vindblæs! der er sandelig langt til ham endnu. Nej nu kommer der en helt anden Person. Karen nemlig. Det var netop, fordi det en Overgang var temmelig smaat med Orlog, at de fik Karen som en Slags Indpige, der tillige skulde passe Malkningen. De havde havt hende i Høsttjeneste, og saa beholdt de hende. Der sad et Par storartede Hænder paa hende, villig var hun og kunde skrulle alting af sig i en Fart. Orlog sad paa Huggeløkken ude i Gaarden i Septembersolskinnet og hev efter Vejret, nu havde hun Stunder til at hvile sig, og hun blev helt svimmel ved at se paa, hvordan Karens Arme gik som Trommestikker, naar hun skurede Mælkebingerne. Hun var et rigtigt Livsstykke, var Karen, det maa man lade hende. Der var Fregatten! Sikken Rejsning, naar hun for fulde Sejl strøg over Gaarden! Naa, hendes Topplanter dem holdt jeg nu ikke rigtig af, deres Lys var ikke af det ægte, men det kan nok være, at de spillede! Ærinde havde de alle Vegne, ja om det saa var mig gamle Støder, saa ødslede de af deres Overflodighed paa mig. "En fræk Tingest!" sagde min Kone, og det havde hun saa fuldkommen Ret i, men selv om hun ikke havde havt det — man bør aldrig modsige sin Kone, naar hun udtaler moralske Domme over en af sine Medsøstre, især naar denne er ung og køn. Orlog derimod sagde ikke noget i den Retning til sin Mand, hun var bare glad og taknemmelig og syntes, at hun havde faaet en Skat i Huset. For Karen fik Tid til alt; hun var Barnepige foruden alt det andet, hun var; Drengene forgudede hende, og lille Jens, som kun var to Aar, raabte somme Tider "Mor!" naar det var Karen han vilde hen til. Hun bar sig ogsaa ganske til, som om hun var deres Mor, naar hun gik med dem i Haven om Eftermiddagen; kun krystede og krammede hun dem paa en noget overdreven Maade. Det sidste er nu min Kones Iagttagelse, men vist er det, at hun stansede svært med den Kærlighed, Børnene havde til hende, og mest, naar Peter kom ad den Kant, hvor hun var, hvad ikke saa sjældent skete.

Jeg er nu ikke saa slemt til at forarges som min Kone, og jeg sagde til mig selv, at ganske vist var det ikke pænt af Pigebarnet, men naar det nu saa stærkt ud til, at Peter inden ret længe vilde blive Enkemand, saa var det jo da til at forstaa, at hun i Tide gjorde sine Hoser grønne.

Orlog kom sig imidlertid ganske uventet; hun havde saa godt af Hyften, det Skind. Men da var Peter allerede helt væk i Karen; det var der for Resten ogsaa andre der var, men Peter var den lykkelige. Og saa kunde han ikke skjule det, det Asen; hver Gang hun saa paa ham, blev han rød i Hovedet, og man sagde, at de kærestedes ganske aabenlyst. Saadan noget kunde jeg jo ikke have i min Gaard og jeg snakkede med Peter, men kom ingen Vegne med ham, for han nægtede alting. Men jeg troede ham ikke, Orlog var den eneste der gjorde det, skønt Folk havde fyldt hendes Øren med Mandens Vidtløftigheder. Indtil hun saa en Aften tilfældig overraskede dem i Kostalden, ja bogstavelig faldt over dem, for hun segnede lige ned i Stenbroen imellem dem i et af sine Anfald.

Der gik nogle Dage, før jeg fik dette her at vide, og saa vilde jeg jo trøste og love hende at tale Donner til Peter. Men stod hun ikke der og viste sine Gummer nok saa tillidsfuldt, som om der ingenting var i Vejen, mens hun rødede i sin Lomme og tog et sammenlagt Papir frem!

"A naar vaat ved den her kloge Mand i Vindblæs, og han skrøvede det her op," sagde hun; "han lovede, at det skuld' nok hjælp'. A skuld' fly ham 'et i hans Davre, saa'n te han ett vidst' aa'et aa sæj'."

"Hvad siger De, Orlog!"

"Det kan da wal aaller væh Synd?" spurgte hun, forknytt over min Tone.

Jeg tog mig i det; nej for hende var det ikke Synd, det var jeg overbevist om, og jeg lovede hende endogsaa at skaffe hende Sagerne fra Apoteket; det var ganske uskyldige Stoffer, kunde jeg se af Opskriften.

"Hyss!" hviskede hun, da jeg om Aftenen stak den lille Pakke til hende, "pas no endelev epo, te De ett sæjer 'et til en Minnisk'."

Dagen efter gik hun i et stille Delirium af Fortrøstning, hun lo nok saa fornøjet til mig, da vi mødtes. "A gav ham 'et i hans Øllebrød, han oed 'et alltsammel og vild' endda ha' mier."

Men i Slutningen af Oktober var Peter og Karen væk; vi kunde spore dem til København, hvor de havde taget Billet til Amerika. Peter havde gjort lidt Penge paa et Par Kreaturer, han havde solgt; synderligt mere lod det ikke til han havde med sig.

Naboerne fik jo noget a snakke om, kan Du forstaa; Døren ind til Orlogs Stue stod ikke i de første Dage. "Hvad sagde vi? hvad sagde vi?" lød det i Kor.

Byens Koner maatte imidlertid undvære den Tilfredsstillelse at se Orlog ydmyget af deres Verdenserfaring. Hendes enfoldige Smil takkede dem venligst for hine smukke Trøsteord, men for Resten var det snarest hende, der trøstede dem. "Han kommer nok igen," forsikrede hun mindst tyve Gange om Dagen, og imens saa hun saa frejdig ud, at Trøsterinderne følte sig en Smule krænkede og kiggede paa hinanden, idet de gjorde en uskyldig Bevægelse med Langfingeren foran deres Pande som for at betegne, at der vistnok i deres umiddelbare Nærhed befandt sig en, som det rablede lidt for. En yngre Kone, der drev en lille Forretning i Sædelighedskrav og Kvindeasag, hvilken indbragte hende adskillig Agtelse hos hendes Medkoner, rystede stramt paa Hovedet og udtalte: "Du vil da vel aldrig se ham indenfor din Dør efter dette?" Men Orlog saa paa hende med et tomt Blik, som om hun forgæves granskede efter Meningen af det fremsatte Spørgsmaal, hvorpaa hun lod den Sag falde og med sit kønne lille Smil sagde ligesom før: "Han kommer nok igen!"

En Morgen da jeg var steget til Vogns for at køre hen og ordne en ny Forpagtning — Orlog forstod sig nemlig for lidt paa Sagerne til at fortsætte paa egen Haand — faldt der mig en Ting ind, som jeg skulde have at vide af hende, og jeg sendte saa Karlen over for at hente hende. Det varede noget, inden han kom igen, og han syntes mig nok lidt løjerlig, mens han stod og mumlede noget om, at Orlog vistnok daarlige kunde komme. "Hvad er det nu for noget Snak!" sagde jeg og sendte Pigen af Sted med den Besked, at det hastede. Maren kunde næppe faa et Ord frem, saadan rystede hun, da hun kom tilbage, og der var ikke mere at klemme ud af hende end af Karlen. Saa stod jeg af Vognen og gik derover. Ingen svarede, da jeg kaldte; Kældertjenesten i Gangen stod aaben, og der var Lys dernede. Jeg kiggede ned og tog Trappen i tre Spring. Paa Kældergulvet laa Orlog, saa lang hun var, i en stor Pøl af Øl; Hænen i Ølankeret dryppede endnu saa smaat. Lærkruset, hun holdt i Haanden, havde ingen Skade taget; hun klemte frofast om Hanken og holdt det langt ud fra sig. Spædelyset stod og brændte fredeligt, plantet i Sandbunken, som dækkede Køkkenurterne.

Maren, det Fæ, og Karlen med troede naturligvis, at hun havde tagit sig af Dage; bedre Tro havde Folk ikke til Orlog efter Peters Forsvinden.

Jeg kaldte paa hende; hun svarede ikke. Men saa snart jeg rørte ved hende, slog hun Øjnene op. Et Par forvirrede Øjne, som søgte langt omkring, inden de fandt sig til Rette. Saa satte hun sig med et Ryk over Ende midt i Øllet.

"Har De det nu bedre?" spurgte jeg. Men hun vilde slet ikke vide af, at hun fejlede noget; "a er klinger og wal tilpas," forsikrede hun.

Naa, det klingre det vilde jeg nu skænke hende; i hendes Stemme var det ialt Fald ikke, for den var kun et stakkels Genfærd af en Menneskerøst.

Jeg fik hende hjulpet op, og hun maa have opdaget et Udtryk af Medlidenhed i mine Øjne, for pludselig gav hun sig til at forsikre, a jeg maatte da endelig ikke tro, at hun gik og sørgede over Peter. Nej Peter kom saamænd nok, det vidste jeg jo lige saa godt som hun.

Om hun nu virkelig for Alvor troede det? spurgte jeg. For jeg kunde naturligvis saa godt forstaa, at hun havde sagt det, da Konerne var der med deres kærlige Trøst; men om hun nu ogsaa saadan inderst inde...?

Men den der blev vred det var Orlog. Om jeg da havde glemt, at hun havde været hos den Lær kloge Mand, og at Peter havde taget alle de dyre Sager lige saa villigt, som en Kalv han drikker sød Mælk? Naar Jul kom,

saa skulde hun le af os allesammen, kunde hun fortælle mig.

Naa, min Kone tog sig af Drengene Resten af den Tid, Orlog var i Gaarden; Staklen havde endda nok at staa i desforuden. Vi havde jo ogsaa ondt af Ungerne, som maatte savne deres Karen, de havde gjort saa meget af.

Men Børn de tænker ogsaa deres.

En Aften sad vi og viste Billederne i et Album. "Kan Du lide hende?" spurgte jeg den ældste — han var fire Aar — og pegede paa min Kones Billede.

"Jow!" svarede Martin og grinte over hele Ansigtet.

Min Kone var saa elskværdig at gøre Gengæld; hun pegede paa mit Billede. "Kan Du lide ham?"

"Jow!" sagde han igen, dog en Kende mindre henrykt.

"Ka' do li' di' Faaer?" spurgte saa jeg paa udsøgt Jydsk, jeg syntes Underholdningen gik saa livlig.

"Jow!"

"Og di' Muer?"

"Jow!"

"End Karen da?"

"Næjh!" lød Svaret meget bestemt.

"Det kan a da ett' widh?" prøvede jeg.

"Næjh!"

"Men hvorfor ikke det?" spurgte min Kone.

"Hon haar gjent mi' Faaer hen," sagde Knægten, og dermed var den Underholdning forbi. Snart efter rejste saa Orlog hen til sine Forældre. Julen kom, men Peter kom ikke. Jeg saa Orlog i Kirken begge Juledagene, men der var ikke meget Mod i hendes Øjne, da hun hilste paa mig. Men vil Du saa tænke Dig... ja, jeg tror nu paa den kloge Mand i Vindblæs, hvad Du saa siger, men jeg har ikke noget imod, om Du giver ham et andet Navn... vil Du tænke Dig; da jeg kommer hjem anden Juledag ligger der et Telegram til mig — ikke til Orlog, men til mig — "Peter beder om Tilgivelse og Rejsepenge"; Adressen var Thingvallas Expedition, New York.

Orlog vidste, hvad jeg kom med, strax hun saa mig. Hun hverken daanede eller faldt mig om Halsen, men sagde bare ganske stille de kønneste Ord, jeg nogensinde har hørt hende sige.

"Hva søh' a?" — saadan lød de.

Men Du skulde have set hende sige dem, for det var det, der gjorde dem kønne.

Penge havde hun, hun havde jo holdt Auktion, og saa sendte vi de nødvendige Skillinger til New York. Men Peter havde vidst at skaffe Udvej uden dem, og fjorten Dage efter saa havde vi ham. Han vidste jo ikke bedre, end at Orlog var hos mig endnu, og saadan gik det til, at jeg fik ham at se før hun. Svært forknytt var han, da han stod i min Stue, og der var noget i hans Øjne, jeg nok kunde lide. Han har maaske haft ganske godt af de Knubs, han fik derover. Pigebarnet havde han ikke set mere til, saa snart hun havde sat Foden paa amerikansk Jord; hun havde tjent sin Billet, og det var vel alt det, hun vilde Peter, naar hun ikke kunde blive gift med ham. Selv tog han en Malkeplads nær ved New York og døjede en Del ondt. Og nu var han her da igen.

"Her kommer a lissom den fortabte Søn," sagde han, og han mente det, den Slubbet, det kunde jeg se paa ham. Derfor slap han for det meste af den Overhaling, jeg havde tiltænkt ham. Jeg var nu ikke saa dum at sige ham, at Orlog havde hængt ved ham hele Tiden; Mandfolk er vigtige nok endda. Men jeg tror nok, hun selv sagde ham det den første Gang de saas. Der er Koner, som strax afstaar Herren og Mesteren enhver Fordel, de har vundet over ham, blot han er saa naadig at vende sit Ansigt til dem. Af den Slags var Orlog. Og hun stod sig ved det."

"Det er nu alligevel de dumme, der bærer sig saadan ad," sagde jeg en Smule ærgerlig.

"Aa ja saamænd; et Geni var Orlog jo ikke. Hun var dum nok til at tro paa den kloge Mand i Vindblæs, og derfor ligger hun i sin Grav med Lykken reddet."

"Og hvad svarede han?"

"Han svarede intet. Viddet er gaaet fra him siden den Nat, han blev bortte og først fandt hjem igen tre Døgn efter."

"Om Du opsatte Jagildet, Niels! Det

saa skulde hun le af os allesammen, kunde hun fortælle mig.

Naa, min Kone tog sig af Drengene Resten af den Tid, Orlog var i Gaarden; Staklen havde endda nok at staa i desforuden. Vi havde jo ogsaa ondt af Ungerne, som maatte savne deres Karen, de havde gjort saa meget af.

Men Børn de tænker ogsaa deres.

En Aften sad vi og viste Billederne i et Album. "Kan Du lide hende?" spurgte jeg den ældste — han var fire Aar — og pegede paa min Kones Billede.

"Jow!" svarede Martin og grinte over hele Ansigtet.

Min Kone var saa elskværdig at gøre Gengæld; hun pegede paa mit Billede. "Kan Du lide ham?"

"Jow!" sagde han igen, dog en Kende mindre henrykt.

"Ka' do li' di' Faaer?" spurgte saa jeg paa udsøgt Jydsk, jeg syntes Underholdningen gik saa livlig.

"Jow!"

"Og di' Muer?"

"Jow!"

"End Karen da?"

"Næjh!" lød Svaret meget bestemt.

"Det kan a da ett' widh?" prøvede jeg.

"Næjh!"

"Men hvorfor ikke det?" spurgte min Kone.

"Hon haar gjent mi' Faaer hen," sagde Knægten, og dermed var den Underholdning forbi. Snart efter rejste saa Orlog hen til sine Forældre. Julen kom, men Peter kom ikke. Jeg saa Orlog i Kirken begge Juledagene, men der var ikke meget Mod i hendes Øjne, da hun hilste paa mig. Men vil Du saa tænke Dig... ja, jeg tror nu paa den kloge Mand i Vindblæs, hvad Du saa siger, men jeg har ikke noget imod, om Du giver ham et andet Navn... vil Du tænke Dig; da jeg kommer hjem anden Juledag ligger der et Telegram til mig — ikke til Orlog, men til mig — "Peter beder om Tilgivelse og Rejsepenge"; Adressen var Thingvallas Expedition, New York.

Orlog vidste, hvad jeg kom med, strax hun saa mig. Hun hverken daanede eller faldt mig om Halsen, men sagde bare ganske stille de kønneste Ord, jeg nogensinde har hørt hende sige.

"Hva søh' a?" — saadan lød de.

Men Du skulde have set hende sige dem, for det var det, der gjorde dem kønne.

Penge havde hun, hun havde jo holdt Auktion, og saa sendte vi de nødvendige Skillinger til New York. Men Peter havde vidst at skaffe Udvej uden dem, og fjorten Dage efter saa havde vi ham. Han vidste jo ikke bedre, end at Orlog var hos mig endnu, og saadan gik det til, at jeg fik ham at se før hun. Svært forknytt var han, da han stod i min Stue, og der var noget i hans Øjne, jeg nok kunde lide. Han har maaske haft ganske godt af de Knubs, han fik derover. Pigebarnet havde han ikke set mere til, saa snart hun havde sat Foden paa amerikansk Jord; hun havde tjent sin Billet, og det var vel alt det, hun vilde Peter, naar hun ikke kunde blive gift med ham. Selv tog han en Malkeplads nær ved New York og døjede en Del ondt. Og nu var han her da igen.

"Her kommer a lissom den fortabte Søn," sagde han, og han mente det, den Slubbet, det kunde jeg se paa ham. Derfor slap han for det meste af den Overhaling, jeg havde tiltænkt ham. Jeg var nu ikke saa dum at sige ham, at Orlog havde hængt ved ham hele Tiden; Mandfolk er vigtige nok endda. Men jeg tror nok, hun selv sagde ham det den første Gang de saas. Der er Koner, som strax afstaar Herren og Mesteren enhver Fordel, de har vundet over ham, blot han er saa naadig at vende sit Ansigt til dem. Af den Slags var Orlog. Og hun stod sig ved det."

"Det er nu alligevel de dumme, der bærer sig saadan ad," sagde jeg en Smule ærgerlig.

"Aa ja saamænd; et Geni var Orlog jo ikke. Hun var dum nok til at tro paa den kloge Mand i Vindblæs, og derfor ligger hun i sin Grav med Lykken reddet."

"Og hvad svarede han?"

"Han svarede intet. Viddet er gaaet fra him siden den Nat, han blev bortte og først fandt hjem igen tre Døgn efter."

"Om Du opsatte Jagildet, Niels! Det

## "Den store Stemme."

(Sluttet)

er før hørt, at en Karl, som er bleven elleskudt — og det er vor Ib — det er før hørt, siger jeg, at han er kommen til sin Forstand igen, naar man gav ham Stunder til at fri sig for Trolddommen."

"Det baader intet, Mo'er. .... Kan Morten Helses Inger ikke hjælpe ham, saa kan ingen. Hun har Sind til ham endnu, som han havde det til hende, før han faldt i Hænderne paa Højfolket."

Mo'er Marthe nikkede et Par Gange, som om hun grundede paa noget ved sig selv. Saa saa hun igen op.

"Kanske jeg dog kender et Middel."

"Hvad skulde det være?"

"Om man kunde faa ham til at spise en Pande Flæsk af en ubødet So?"

"Jeg har før hørt det fortælle," svarede Niels Ibsøn. "Og gavner det ikke, skade kan det jo aldrig...."

Mere blev der ikke talt derom. Men Mo'er Marthe skikkede Bud omkring i Sognet for at faa et Stykke Flæsk af en ubødet So. Og da hun var kommen i Besiddelse deraf, gjorde hun Ild paa Skorstenen og stegte Flæsken for at have det parat, naar det rette Øjeblik meldte sig. Mens hun stod og drejede Panden over Ilden, sang hun de andre Vers om Bonden, der byggede i Vildenskov:

"Han hugger Stolper, og han hugger Bjælker

Og lader sig saare forhaste.

Det spurgte de Trolde, som i Bjerget vare,

Om hvo, der banker saa fast.

Det meldte da den mindste Trold, Han var ikke større end en Myre, Her er kommen en christen Mand, Ham maa jeg visselig styre.

De vilde Dyr og Dyrene udi Skoven."

Naboerne, som havde hørt om den Skæbne, der var overgaaet Niels Ibsøns Søn i Ellegaarden, havde imidlertid forsamllet sig for at lægge Raad op om, hvad der kunde gøres i denne Sag. Det var ogsaa kommet til Kundskab, at Hytten ude ved gammel Troldhøj var bleven beboet igen; man havde set Skorstenen ryge baade Morgen og Aften. Der var dem, som holdt paa, at det var almindeligt Omløberpak, som havde taget den forladte Jordhytte i Besiddelse, medens andre, mere kyndige Folk forsvor sig paa, at det var Højfolket, som var vendt tilbage og benyttede Hytten som Indgang til Højen. Og eftersom der jo fra gammel Tid af var Maskepi mellem Ejerne af Ellegaarden og de underjordiske, saa var det jo ikke til at undres paa, om de der havde udset sig deres første Offer. Det havde ikke heller hyllet, at man havde spærret Ib inde i hans Kammer og sømmet Dør og Vindue til; han var ikke des mindre forsvunden hver Nat, og Spiger og Brædder laa spredte udenfor Gaardens Væg.

Saa var der en behjærtet Mand i Sognet, som foreslog de andre, at man skulde sætte Vagt ved Hytten for at komme efter, hvordan det hele stod til. Og saadan skete det. Sognets modigste Karle drog ud til gammel Troldhøj for at tage Stedet i nærmere Øjensyn. Men det fandt det tomt; kun nogle Emmer paa Skorstenen tydede paa, at Hytten havde været beboet fornyligen. Saa satte de Vagt ved Døren, men da de Folk, som havde gjort Vagt, kom hjem til deres eget, hændte det, at deres bedste Ko var løben bort, og Sognefogden erklærede da, at det hele var Kogleri og Djævelskab, som ærlige Folk ikke skulde bemænge sig med. Fra den Dag af lod man Hytten være i Fred, og enhver skøttede sig selv.

Men naar Engene dampede, og Hyldebræet duftede i den lune Sommernat, sneget Ib sig bort for at træffe Ellelille, og hver Morgenstund vendte han endnu mere elleskudt tilbage til sit Hjem.

Alligevel blev der holdt Jagilde i Ellegaarden. Der var buden Slægt og Venner baade nær og langvejs fra. Mændene mødte frem i sølvknapet Vest og Trøje, Koner og Piger i Gyldestyks Huer med flagrende lange, røde Baand. Og Bordene bugnede under de fyldte Sulefade, som Skafferne bar ind. Mo'er Marthe gik omkring mellem Gæsterne, men det forskræmte Udtryk i hendes Øjne var bleven endnu kendeligere, end det havde været den sidste Tid.

Ib sad ved den øverste Bordende Side om Side med sin Fæstemø. Hans kraftige, solbrændte Lød havde faaet et graaligt Skær, og om Munden laa

der et tungt, vaandefuldt Træk. Men han talte meget hurtigt, som om han vilde skyde sine hemmelige Tanker fra sig.

Ved Slutningen af Maaltidet satte Skafferen en Pande Flæsk frem for Ib. De Gæster, som sad nærmest, skubbede til hinanden med Alben, som om de vilde tilkendegive, at de forstod, hvad det galdt. Men Ib skød heftigt Sulet fra sig og erklærede, at han havde spist alt det, han orkede; han kunde ikke faa en Bid mere i sig. De nødte ham allesammen stærkere og stærkere, og halvt i Spøg, halvt i Alvor vilde de med Vold tvinge ham til at spise; men da rev Ib sig løs og sprang hastig op fra Bordet.

I det samme lød Spillemandenes Fløjt og Fløjte inde fra Storstuen, og alle de unge skyndte sig at faa sagt Tak for Maaltidet. Det blev et hastigt og lystigt Opbrud.

Dansen havde været i fuld Gang i tre, fire Timer, og under Loftet i Storstuen var der blevet tændt en Lysekroner, bestaaende af syv gode Tællelys, stukne ned i en Træring, og gyngede frem og tilbage som et Fartøj i oprørt Sjø, medens de dansendes Trin dundrede i Gulvet. Gennem de aabne Vinduer saa man ud i den lyse Sommernat, hvor alle synlige Ting: Gaardlængen paa den modsatte Side, Brøndvuppen og Vandingstruget havde antaget fantastiske Former i det dæmrende Halvlys.

Ib dansede med Morten Helses Datter. Saa — ganske pludselig — sprang der en Stræng paa Spillemandens Violin, men han strøg trøstigt videre, og Dansen blev ved, uden at nogen lagde Mærke til Uheldet. Men knapt to Minuter efter sprang endnu en Stræng, og da tog Spillemanden med en Ed sin Fløjt fra Kinden, og den Musikant, der traktered Fløjten, holdt op med at blæse for at betragte sin Kammerats Malheur, hvad der dog ikke hindrede, at de dansende endnu fortsatte nogle Takter uden Musik.

Men der skete noget besynderligt. I samme Øjeblik Dansemusikken holdt op, lød der udenfor Gaardens nogle langtrukne, dæmpede Toner, ligesom kaldende langt borte fra, og derpaa stærkere og varmere i Klang, indtil de atter døde bort med svagere og svagere Lyd.

Dansen var hørt op. Spillemandene stod med gabende Mund; de gamle, som havde siddet ved deres Pibe og Dram, kom hen i Døren til Dansestuen, og de unge stod endnu med Haanden om hinandens Skulder og Liv og stirrede forundret, den ene paa den anden. Alle hørte ganske tydeligt den sælsomme Melodi.

Da den sidste Tone døde hen, var det, ligesom Fortryllesen blev hævet. Men først nu lagde man Mærke til, at Ib var rorsvunden. De raabte allesammen hans Navn. De løb ud i Gaard og Stald, paa Marken og i det nærliggende Krat. De raabte af alle Kræfter, og højest kaldte Mo'er Marthe og Morten Helses Datter. Men ingen svarede. Maanen stod tændt over Troldhøjene. Skoven østerpaa kastede dybe Skygger hen over Jorden, og ude over Engene trak Taagen langsomt bort.

Sønnen: Hvad er det for Bær, Far-der?

Tom: Det er Blaabær, min Dreng.

Sønnen: Men de er jo røde?

Tom: Ja, det er kun saa længe de er grønne.

Grosserereren: Drikker De? Kontoristen: Nej, men jeg tager jævnlig et indvendigt Bad.

Patienten: Ja, jeg ved ikke, hvad jeg fejler, Hr. Doktor, men jeg kan hverken spise, drikke eller sove — og Doktoren: Ja, men hvorfor frier De da ikke til Pigebarnt?

Den Kone, som gamle Madsen nu har været gift med i et halvt Hundrede Aar, har strøet flere Torne end Roser paa hans Vej; derfor sukker han tit, naar han gaar i sine egne Tanker.

Da han en Dag sukkede dybere end sædvanligt, spurgte Konen: — Hvad er der i Vejen? Hvorfor sukker Du saadan? Er der noget i Vejen?

— Jeg tænkte paa, at hvis Vorherre snart vilde tage — en af os til sig, saa vilje jeg flytte hen til min Søster.

"Roskilde Dakblad" fortæller: Ved Kompagniet er der Brug for en Bundtmager, og Sergenten spørger derfor, henvendt til Mandskabet:

"Er der nogen her, der er Bundtmager?"

67 træder frem.

"Er De Bundtmager?"

"Javel, Hr. Sergent."

"Hvor arbejder De som Bundtmager?"

"Ude i Ringstedgade."

"Det passer ikke. Der bor ingen Bundtmager i Ringstedgade. Jeg bor selv derude og kender Gaden helt igennem."

"Det er hos Handelsgartner Eriksen, at jeg arbejder."

"Hos en Handelsgartner. Har han Brug for en Bundtmager?"

"Ja, jeg bundter Radiser."

To Mænd stod og talte om Farveblindhed.

— Jeg kendte engang en Mand, der var farveblind, sagde den ene, og som ikke kunde skelne mellem rødt och lilla eller brunt og grønt.

— Aa, sagde den anden, det Tilfælde var endda ikke saa slemt. Jeg havde engang en Karl, som jeg sendte i et Ærinde til Hvidovre, og saa tog han fejl og gik til Rødovre.

Der kom en Herre ind i Boghandelen for at købe noget Tapet.

— Saa gerne, sagde Expeditricen og halede nogle Prøvebøger frem. Her ed stribe Tapeter, her mønstrede, her ensfarvede. Tør jeg spørge, hvilket De ønsker?

— Aa, det er lige meget; lad mig faa det der, sagde Herren og pegede paa det, der var nærmest.

— Vi har ogsaa bedre Kvaliteter, fortsatte Expeditricen.

— Det er ligegyldigt, sagde Herren.

— Vi har selvfølgelig ogsaa billigere Ting, vedblev Expeditricen, her skal De se.

— Det er altsammen ligegyldigt, svarede Køberen; min Kone bytter det alligevel.

Damen: Vil De give mig et Pund Stearinlys?

— Yngste Lærling: Beklager; vi har kun et Lys tilbage i Forretningen — og det er mig.

En Frue blev en Dag uenig med sin Kokkepige, og Resultatet blev, at Fruen paa staaende Fod sagde Pigen op, idet hun tilføjede, at hun kunde rejse med det samme.

Pigen fik sin Løn udbetalt og tog af denne en Tokrone, som hun kastede hen til Hunden, der laa i et Hjørne af Køkkenet.

— Hvad skal det betyde? spurgte Fruen forbavset.

— Hvad det skal betyde? svarede Pigen. Det stakkels Dyr har ærligt fortjent Pengene. Det har troligt i sex samfunde Maaneder hver eneste Dag sliktet alle Tallerkener rene, saa jag ikke behøvede at vaske dem op.

Victor: Jeg har en Gang set en Neger, der var saa sort, at et Stykke Trækul vilde have lavet en hvid Plet paa ham.

Ludvig: Aa det er ingen Ting, jeg har set et Stykke Marmor, der var malet saa ligt et Stykke Træ, at det ikke kunde synke, naar det kom i Vand.

Schorn: Det er jo ikke noget at tale om! Jeg saa en Gang et Træ, der var saa højt, at der skulde tre Mænd og en stor Dreng til for at se op til Toppen.

Werner: De taler kun om Smaating. Jeg har en Gang været med at transportere en Tønde, der var saa stor og tung, at da Skyggen af den faldt paa en Dreng, dræbtes han paa Stedet, fuldstændig maset.

#### LUFTPATROLJEN I STATSKOVENE.

Som tidligere meddelt organiserede U. S. Forest Service nylig en flyvende Brandpatrolje, der svæver over vore udstrakte Nationalskove i Flyvemaskiner for at opdage mulige Skovbrande før Ilden har taget for stor Overhaand. At Ideen ikke er saa tosset endda kan bedst ses deraf, at disse flyvende Brandpatroljer i California i Løbet af sex Uger denne Sommer saa Røgen fra 56 Skovbrande og fik dem slukket før de havde anrettet megen Skade. Brandpatroljen foretog i de sex Uger ikke mindre end 737 Flyvture paa til sammen over 45.000 Miles.

Resolutioner af almindelig Størrelse optages for en Pris af \$1.50 og maa være Over-Sekretæren i Hænde senest den 20de Maaned.

#### RESOLUTION.

Chicago, Ill., 10de Sept. 1919.

I Anledning af at Broder Peter Nielsen afgik ved Døden den 10de September i Aar, vedtog Chicago Loge Nr. 17 paa sit Møde den 10de September følgende Resolution:

At Logen beklager Tabet af et af sine gamle og trofaste Medlemmer og udtaler sin dybeste Medfølelse for afdøde Broders Hustru, Datter og Søn.

Det vedtoges at tilsløre Logens Charter i 30 Dage og en Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedblad og indføres i Logens Protokol og samtidig tilsendes afdøde Broders Hustru en Af-skrift af samme.

Paa Logens Vegne  
P. JENSEN, Præsident.  
J. P. JØRGENSEN, Sekretær.

#### DET DANSKE BRODERSAMFUNDS OVER-SEKRETÆRS KONTOR

FRANK V. LAWSON, Office 917-18 Omaha Nat'l Bank Bldg.

#### Assessment Nr. 10, i 1919

Omaha, Nebr., 1. Oktober 1919.

Borger-Nr.	Døds-Nr.	Navn	Loge-Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsårsag	Assessment-summ.
8825	2681	Frigast, H. P.	64	Rockford	54	8. Nov. 1898	15. Aug. 1919	Nyraad	Car. of Stomach	\$ 500
17968	2682	Rosenbeck, N. N.	103	Waterbury	37	2. Nov. 1904	13. Aug. 1919	Tapsur	Accident	500
811	2683	Andersen, J.	17	Chicago	69	27. Mar. 1884	8. Aug. 1919	Branderup	Myocarditis	1000
9798	2684	Kragh, Carl B.	19	Omaha	65	13. Sept. 1899	12. Aug. 1919	Søby	Pneumonia	1000
24898	2685	Jensen, V. E.	237	Ellendale	36	27. Juli 1907	2. Aug. 1919	Hjørring	Abcess Gall Bladder	1000
12173	2686	Larsen, C. H.	269	Oregon	58	7. Dec. 1901	18. Aug. 1919	Kragholm	Cancer of Stomach	1000
18781	2687	Nørgaard, A. J.	1	Omaha	66	5. Feb. 1903	6. Aug. 1919	Haderslev	Nephritis	1000
18918	2688	Lewis, Peter	209	Marquette	61	10. Feb. 1905	21. Juli 1919	Aalebæk	Pul. Tuberculosis	1000
9281	2689	Jensen, Svenning	95	Parndale	61	11. Apr. 1899	30. Aug. 1919	Agger	Infantion	1000
3811	2690	Nielsen, Peter	17	Chicago	62	30. Juli 1892	10. Sept. 1919	Albjerg	Car. of Rectum	1000
12940	2691	Alfang, Peter	17	Chicago	55	18. Juli 1902	31. Aug. 1919	Skanderborg	Emollitis Cerebri	1000
772	2692	Andersen, Jens	9	Chicago	28	Jan. 1884	30. Aug. 1919	Maribo	Pernicious Anemia	1000
12425	2693	Hansen, Martin	19	Omaha	63	12. Feb. 1902	2. Sept. 1919	Guldum Sogn	Heart Trouble	1000
39738	2694	Hansen, John	67	Fresno	29	5. Jan. 1916	2. Sept. 1919	Nelson, Minn.	Accident (Shot)	1000
8723	2695	Jensen, Chr.	46	Perth Amboy	53	23. Aug. 1898	20. Juli 1919	Holding	Bright Disease	1000
37066	2696	Hansen, Hans P.	51	Ludington	61	26. Maj 1892	25. Aug. 1919	Gundsomaglio	Accident	1000

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment No. 242, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Decb. 1919 og senest den 15. Decb. Du anno- des derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 10, Løbe Nr. 243 senest den 1. Decb., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer, optaget i Oktober Maaned, skal betale Aars Nr. 10, Løbe Nr. 243 ved Optagelsen. Assessment Aars Nr. 10, Løbe Nr. 243 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. December 1919.

FRANK V. LAWSON, Over-Sekretær.